

MARIAN COLLEGE
KUTTIKANAM
AUTONOMOUS
MAKING COMPLETE

Organised by

The Department of
Communication and
Media Studies, Marian College
Kuttikkanam Autonomous
and Medios Talkies Film Society

in collaboration with

Kerala State Chalachitra
Academy and Federation
of Film Societies of India
(Keralam)

KALINGA

2023

6th kuttikkanam
international film festival

2023 NOV 08, 09, 10, 11

KIFF Co-Sponsor :

AMAL JYOTHI
COLLEGE OF ENGINEERING

KIFF 6th kuttikkanam
international film festival

KALINGA
2023

Organised by

The Department of
Communication and
Media Studies, Marian College
Kuttikkanam Autonomous
and Medios Talkies Film Society

In collaboration with

Kerala State Chalachitra
Academy and Federation
of Film Societies of India
(Keralam)

EDITORIAL BOARD

Chief Editor : Prof. M Vijayakumar
Wafa Muhammed
Renita Maria Dominic
Zacheriah John
Deepthi Durai
Christy Christurajan

Publisher : Fr Sobi Thomas Kannali
Dept. of Communication and
Media Studies, Marian College
Kuttikkanam Autonomous
Printed at :Amala Offset Press
Kanjirapally
Designer :Jobin George

THE FESTIVAL COMMITTEES

PUBLICITY AND INVITATION

Sherin P Shaji
Renjini R
Deepthi Durai
Christy Christurajan
Sneha R

CONTENT CREATION

Carmel Maria Jose
Aroma YS
Dias Antony
Noble Mathew Ninan

DOCUMENTATION

Prof. M Vijayakumar
Alan Joseph
Wafa Muhammed
Swathy B Suresh
George Thomas

SOCIAL MEDIA

Sherin P Shaji
Bisnimol Antony
Aswin Sreenivasan
Noble Mathew Ninan

TECHNICAL

Joby NJ
Ajini Jiji
Joel Jacob Philipose
Ashin T Sebastian
Kiran Francis
Renjini G

FOOD AND ACCOMMODATION

Fr. Sobi Thomas Kannalil
Megha Suresh
Aleesha John
Joel Jacob Philipose
Ajini Jiji

GUEST MANAGEMENT

Anson Thomas
Anisha Biju
Aswin Sreenivasan
Zacheriah John
.

PROGRAMME

Sabitha Naseer
Aswathy PB
Devika M Chandran
Anna M Abraham

CULTURALS

Sabitha Naseer
Renita Maria Dominic
Anjali Biju
Aparna VR
Alna Jeess Xavier

DECORATION

Carmel Maria Jose
Vaishnavi GS
Anusree Sagar
Alan Joseph
Anugraha MS
Christy Maria Vargheese
Anna M Abraham

FILM CURATION

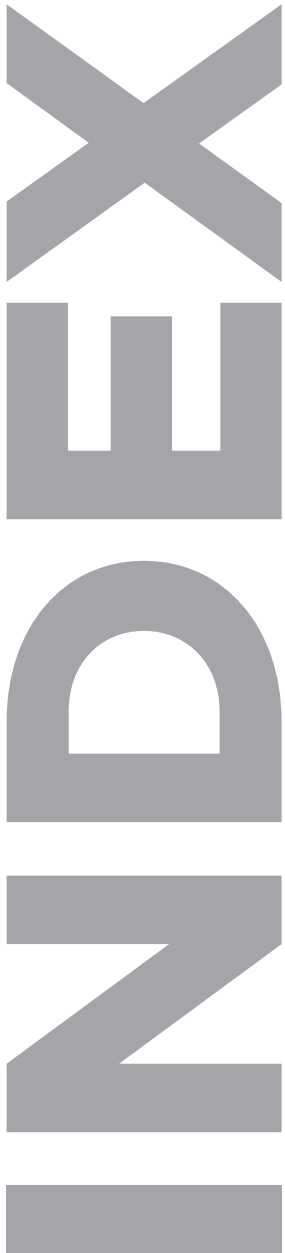
Anson Thomas
Aswathy PB
Jibin George
Anusree Sagar
Ashin T Sebastian
Aiswarya Lekshmi MS

FINANCE

Fr Sobi Thomas Kannalil
Sona Thomas
Alna Jeess Xavier
Aleena Sara Moncy
Sreelakshmi PS
Ashin T Sebastian

MEDIOS TALKIES FILM SOCIETY KUTTIKKANAM

Executive committee :
Harikrishnan CR (President)
Anjali Biju (Secretary)
Ashin Sebastian (Treasurer)
Renjini G (Vice President)
Jibin T George (Join Secretary)
Dias Antony (Executive Member)
Aroma Y S (Executive Member)

Festival Committees	3
Our Guests	4
Messages	9
Chief Editor's Note	14
ഇടുക്കിയിലെ ചലച്ചിത്ര കയ്യൊപ്പ്	16
Organisers' Note	17
സിനിമ : ഫാസിസ്റ്റ് രൂപകത്തിനിപ്പുറവും അപ്പുറവും	21
Synopses	30
സിനിമയുടെ സ്വപ്നാടനത്തിന് യവനിക വീഴുമ്പോൾ	49
Set Design, VFX and Animation	54
Independent Documentary Film Making in India	56
OTT Platforms in Lesotho	59
Shift in Technology brings New Film Culture in Lesotho	60
Music Enhances Storyline	62
Women Empowerment in Malayalam Cinema	66
മലയാള സിനിമയിലെ ദളിതർ	40
College Life in Indian Cinema	73
Review Bombing	76
Capital City's Ambassador of World Cinema	78
Timeless Artistry: A Glimpse into Malayalam Film Posters	79
Small Towns in Malayalam Cinema	80
മേളയുടെ നാൾവഴി	82
Programme Schedule	86

OUR GUEST

JOHNY ANTONY

Johny Antony is a well-known Indian filmmaker and actor, recognized for his work in the realm of comedy films within the Malayalam cinema industry. His journey in the film world commenced as an assistant director, where he collaborated with ten prominent directors in the Malayalam. Antony later stepped into the role of an independent director, achieving significant success with the blockbuster comedy film “C.I.D. Moosa.” His portfolio includes various directorial projects such as “Kochi Rajavu” (2005), “Thuruppu Gulan” (2006), “Cycle” (2008), “Ee Pattanathil Bhootham” (2009), “Masters” (2012), “Thappana” (2012), and “Thoppil Joppan” (2016). He is now more involved in acting.

OUR GUEST

SUNNY JOSEPH

Sunny Joseph, a graduate of FTII, Pune, is a highly regarded cinematographer hailing from India, boasting an impressive four-decade career. He has contributed his expertise as a Director of Photography (DoP) to over 60 feature films spanning a dozen Indian languages, from Manipuri to Malayalam. Additionally, he has lent his talent to numerous short films and documentaries. Sunny has been honoured with numerous state and national awards for his exceptional work in cinematography and direction. He is not only an accomplished filmmaker but also an esteemed educator, leading workshops in various film schools throughout India. Furthermore, he has served as a jury member in both national and international film festivals. Recently, Sunny made his directorial debut with the film “SALT OF THE EARTH” in 2022, which garnered critical acclaim.

OUR GUEST

JEO BABY

Jeo Baby is an Indian filmmaker, screenwriter, and actor known for his work in the Malayalam film industry. His family-oriented movie, “The Great Indian Kitchen,” released in 2021, earned critical acclaim and secured the 51st Kerala State Film Award for Best Film. Additionally, Jeo Baby was honoured with the Kerala State Film Award for Best Screenplay for his contribution to the film. He pursued his cinematic education at St. Joseph College of Communication in Changanacherry. During his college years, he directed a short film called “Secret Minds,” which explored same-sex relationships and generated controversy. Furthermore, he played a role in scripting the initial episodes of popular television comedies like “Marimayam,” “Uppum Mulakum,” and “M80 Moosa.”

OUR GUEST

ROSHY AUGUSTINE

Roshy Augustine, an Indian politician, has been representing Idukki in the Kerala Legislative Assembly as an MLA since 2001. He belongs to the Kerala Congress (M) party and currently holds the position of Minister for Irrigation, Command Area Development Authority, Ground Water Department, Water Supply, and Sanitation in the Kerala government, a role he assumed on May 20, 2021.

OUR GUEST

VAZHOOR SOMAN

Vazhoor Soman, an Indian politician from Kerala, is a notable member of the Communist Party of India, serving as a representative in the Kerala Legislative Assembly for the Peermade constituency

MESSAGE

FROM MANAGER

**FR. BOBY ALEX
MANNAMPLACKAL**

Kuttikkanam, is all set to host the much-anticipated sixth edition of the Kuttikkanam International Film Festival (KIFF Kalinga 2023). Organised under the auspices of the Department of Communication and Media Studies at Marian College Kuttikkanam Autonomous and the Medios Talkies Film Society Kuttikkanam, in association with the Kerala State Chalachitra Academy and the Federation of Film Societies of India (Keralam), this year's festival promises a unique cinematic experience.

KIFF - Kalinga is not merely a showcase of films; it is a celebration of art, culture, and ideas. Each edition of this remarkable festival revolves around a specific theme, and this year is no different. The theme for KIFF Kalinga 2023 is "War and its Impact on Society."

KIFF has grown over the years, becoming a beacon for cinephiles and a hub for intellectual exchange. The past editions have explored themes like environmental protection, censorship issues, plight of the deprived and marginalised populations, displaced and immigrant communities, and the quest for genuine love. KIFF Kalinga 2023's focus on the impact of war on society is a timely and relevant topic, especially in the light of recent conflicts in Palastine and Ukraine. It serves as a testament to the festival's unwavering commitment to addressing a range of diverse and pressing social issues through the powerful medium of cinema.

As we eagerly await the commencement of KIFF Kalinga 2023, it is a reminder of the power of film to evoke emotion, spark conversations, and drive change. This festival is not just an event; it is an opportunity to explore the world through the eyes of filmmakers from across the globe, and to learn from industry experts. KIFF Kalinga 2023 is a remarkable celebration of films and ideas. Best wishes to the organisers.

MESSAGE

FROM PRINCIPAL

**PROF. DR. AJIMON
GEORGE**

I am extremely delighted to learn that the Department of Communication and Media Studies and the Medios Talkies Film Society jointly host the 6th edition of Kuttikkanam International Film Festival titled KIFF Kalinga 2023, in association with the Kerala State Chalachitra Academy and the Federation of Film Societies of India from 8th to 11th November. Over the past six years, KIFF has transformed into one of the most highly anticipated and intellectually rewarding cinematic events in the state, attracting audiences from diverse backgrounds. It is particularly satisfying to observe that each year, the festival selects a theme that is socially relevant and reflects contemporary issues.

In the upcoming KIFF, the spotlight is on films that portray the theme of war and this choice is certain to deliver a compelling message about the pain and devastating consequences of conflicts. I commend the organisers for choosing such a theme at a time when the world is bearing witness to the harsh realities of war. I have every assurance that Kalinga 2023 will showcase a top-notch collection of films in this category, providing inspiration and nurturing creativity among those engaged in this ambitious initiative.

I extend my hearty congratulations to the students and faculty of the Department of Communication and Media Studies for their outstanding efforts in ensuring the success of this significant project.

I wish all success to the endeavour.

MESSAGE

FROM ADMINISTRATOR

**FR. JOSEPH
PONGAMTHANAM**

I am delighted to extend my warmest congratulations to the Department of Communication and Media Studies and Medios Talkies Film Society for taking the initiative to host the 6th Kuttikkanam International Film Festival titled Kalinga 2023, scheduled from 8th to 11th November, 2023.

Organising such an event is not an easy task and it is with great admiration that I acknowledge the incredible effort and dedication taken by the students and faculty members of the Department of Communication and Media Studies. I want to take this opportunity to wish you all the very best for the upcoming programme. It serves as a platform to showcase the talents and creativity of the Media Studies team. I look forward to the exciting cinematic experience that the 6th Kuttikkanam International Film Festival will bring to our college.

Warm regards,

MESSAGE

**FROM SECRETARY,
KERALA STATE
CHALACHITRA ACADEMY**

AJOY CHANDRAN

Dear Friends and Film Enthusiasts,
I am delighted to extend my heartfelt felicitations to all of you on the occasion of the 6th Kuttikkanam International Film Festival (KIFF).organized by the Department of Communication and Media Studies, and Medios Talkies Film Society, in Marian College Kuttikkanam Autonomous, in association with Kerala State Chalachitra Academy, and the Federation of Film Societies of India (Kerala). This festival has become a beacon of cultural celebration and artistic expression in the heart of Idukki.

“KIFF - Kalinga,” delves into the aftermath of wars, offering a platform for reflection and discussion on this pressing global issue. With master classes, open forums, and captivating art programmes I am sure that this edition of KIFF will be a fruitful venture.

KIFF, since its inception in 2018, has been a vital force in bringing the world of cinema to Idukki district, addressing social issues, and advocating for artistic value in film. Let the power of storytelling through cinema unite us, inspire us, and provoke meaningful conversations.

We look forward to the 6th Kuttikkanam International Film Festival with great anticipation,
Warmest regards.

MESSAGE

FROM FEDERATION OF FILM
SOCIETIES OF INDIA (KERALAM)

K.G. MOHAN KUMAR

Happy to learn that Medios Talkies Film Society Kuttikkanam is organising an International Film Festival, KIFF Kalinga 2K23. Film festivals are the secular democratic carnivals of our age that celebrate humanism. It gives us an opportunity to open to the world out and helps to develop a new visual culture. These festivals bring together diverse voices and perspectives, fostering a global dialogue through the medium of cinema. KIFF Kalinga 2K23 promises to be a remarkable platform for filmmakers and film enthusiasts to explore the power of storytelling through the lens of humanism and culture.

I wish every success to this venture.

CHIEF EDITOR'S NOTE

Wars continue to be part of life on earth, struggling for survival and to amass huge wealth. Three Ms- Money power, Muscle power and Media power-are the main forces behind the destructive tendencies, fuelled by religious and ethnic passions.

The sixth KIFF Kalinga is conceived as an intellectual and ethical exercise of introspection when wars are raging around us annihilating humans and destroying everything on earth in a desperate effort to achieve “supremacy”. The human achievements built over many years of planning and hard work are razed to the ground in a frenzy when hate overpowers our brains and hearts. As ordinary human beings who love each other and work unitedly for the welfare and progress of humanity, we have a responsibility to raise our voices against violence and genuinely seek eternal peace.

This concept of peaceful co-existence is the focal point on which KIFF is anchoring our ship of love and universal brotherhood without borders.

The department of Communication and Media Studies and Medios Talkies in Marian College Kuttikkanam Autonomous always try to reflect public concerns of contemporary society through our journalistic and artistic articulations. Our YouTube videos and practice newspaper Novita are testament to our social and ethical commitments.

The Kuttikkanam International Film Festival we launched in 2017 focused on the protection of our environment and sustainable use of natural resources for the survival of life on earth. The succeeding four festivals were also themed on contemporary social issues. 'when we started thinking about a theme for the sixth KIFF. Russian troops were encircling Ukraine. When we finalised our programmes Palestine was bombarded. Both the wars continue to escalate every day with no hope for a peaceful solution.

The 16 films we curated are on war and its destructive impact on society. The war mongers achieve their goals, but the poor people who wanted to live peacefully in a loving and protected environment are brutally killed. It is time for an introspection. We hope that the discussions around the films we screen would generate a positive vibe for peace and tranquility.

The organisers of KIFF express our deep sense of gratitude to the Manager and Principal of Marian College for their unstinted support and encouragement for the smooth conduct of this festival. The cooperation extended to us by the Kerala State Chalachitra Academy and the Federation of Film Societies of India is acknowledged with gratitude. The Camaraderie and filmic enthusiasm of all students and faculty members in the department of Communication and Media Studies created a conducive environment for the conduct of KIFF Kalinga 2023. A sincere thanks to everyone.

This is our first attempt to bring out a handbook on the film festival. We look forward to your appreciation and critical remarks.

Prof. M. Vijayakumar
Patron, KIFF

ഇടുക്കിയുടെ ചലച്ചിത്ര റൈക്കിയോപ്പ്

ഫാ. സോബി തോമസ് കന്നാലിൽ
ഫെസ്റ്റിവൽ ഡയറക്ടർ

ഭാഷകൾക്ക് അർത്ഥമുണ്ട്. കേൾക്കുന്നവർക്കും സംസാരിക്കുന്നവർക്കും ഏകദേശം ഒരേ അർത്ഥം തന്നെയാണ് ഭാഷ കൈമാറ്റം ചെയ്യുക. സിനിമയ്ക്കു ഒരു ഭാഷയില്ലെന്നാണ് അഭിപ്രായം. ഒരേ സിനിമ തന്നെ വ്യത്യസ്തമായ ഭാഷകളാണ്. സിനിമ ആസ്വദിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരിലും അവരുടെ ജീവിതസാഹചര്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് സിനിമ സംസാരിക്കുന്നത്. അതായത്, ആസ്വാദകർ വ്യത്യസ്തരാകുംതോറും സിനിമയുടെ അർത്ഥതലങ്ങളും മാറും. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആസ്വദിക്കുന്ന ഒരു സിനിമ ഉണ്ടാകാത്തതും. വ്യക്തികൾക്കപ്പുറം കാലത്തിനും ദേശത്തിനുമനുസരിച്ചും സിനിമ വ്യത്യസ്തമായി സംസാരിക്കും. ഒരേ സിനിമ പട്ടണവാസിയോടും ഗ്രാമവാസിയോടും സംസാരിക്കുന്നത് വ്യത്യസ്തമായാണ്. അതുപോലെ തന്നെ മലമുകളിലും താഴ്വയിലുമുള്ള സിനിമാസ്വാദനവും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഹൈന്ദവിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളുടെ സിനിമാസ്വാദനക്കഥകളാണ് ഇടുക്കിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

ജീവിത പോരാട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ സിനിമയ്ക്കുമൊത്തിരിയിപ്പുറമുള്ള കലകൾ പോലും അവതരിപ്പിക്കുവാനോ ആസ്വദിക്കുവാനോ ഇടുക്കിക്കാർക്ക് ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല; സമയവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രധാന 'സിറ്റി'കളിൽ മാത്രം ജയനും രജനികാന്തുമുൾപ്പെടെയുള്ളവർ തകർത്താടിയിരുന്നതൊഴിച്ചാൽ കഥകളിയും കൂടിയാട്ടവുമൊക്കെപ്പോലെതന്നെ സിനിമയും ഇടുക്കിയിൽ ഒരു വൈദേശികത തന്നെയാ യിരുന്നു. ഇടുക്കിയുടെ മനോഹാരിത പണ്ടുമുതലേ സിനിമകൾ ഒപ്പിയെടുത്തപ്പോഴും അവയുടെ ആസ്വാദന സാധ്യതകൾ ഇവിടെ തുലോം തുച്ഛമായിരുന്നു.

കാലം പുരോഗമിച്ചപ്പോഴും കൂണുപോലെ സിനിമാ കൊട്ടകകൾ ഉയർന്നപ്പോഴും പിന്നീട് അത് കല്യാണമണ്ഡപങ്ങളായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോഴുമൊക്കെ നേട്ടവും കോട്ടവുമെല്ലാം തനത് കച്ചവടസിനിമകൾക്കായിരുന്നു. ചുരുക്കം ചില ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ ഉണ്ടാക്കിയ ചെറുചലനങ്ങൾക്കുമപ്പുറം സർഗാത്മക നിനിമകൾക്ക് മലയോര മണ്ണിൽ പ്രദർശന വേദികളേ ഇല്ലാതിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ്, 2017ൽ ആദ്യമായി കുട്ടിക്കാനം രാജ്യാന്തര ചലച്ചിത്ര മേള (കിഫ്) എന്ന പേരിൽ ഒരു ചലച്ചിത്ര മേള കുട്ടിക്കാനം മരിയൻ കോളേജിലെ മാധ്യമ പഠന വിഭാഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. കാലാകാലങ്ങളിലുണ്ടായിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക മാറ്റങ്ങളെ സിനിമയിലൂടെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിൽ തുടക്കം മുതൽക്കേ കിഫ് കേരളത്തിലെ മറ്റ് പ്രാദേശിക മേളകൾക്ക് മാതൃകയായി.

ഒരുപാടു പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ നിന്നാണ് മേള ഈ വർഷവും സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്. എങ്കിലും നല്ല സിനിമകൾ കാണുവാനും സ്വതന്ത്രമായി സിനിമ ചർച്ച ചെയ്യുവാനുമുള്ള വേദി ഈ തവണയും കിഫ് ഉറപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ചലച്ചിത്രമേള ഒരു വൻമരമായി നാളെ പരിണമിക്കുമ്പോൾ നിരവധി സംവിധായകരും ചലച്ചിത്ര പ്രവർത്തകരും സാംസ്കാരിക പരിഷ്കർത്താക്കളുമെല്ലാം അതിൻറെ ഫലങ്ങളായി പുത്ത് തളിർത്ത് നിൽക്കുന്ന കാലമാണ്; സ്വപ്നം, പ്രത്യാശ.

Organisers' Note

ഭാരത ചലച്ചിത്രമേളയും തീർത്ഥാടനങ്ങളുമാണ്. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായിത്തന്നെ നിലനിർത്തുന്ന മൂല്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന തീർത്ഥാടനങ്ങൾ. ഭാഷികാരത്തിന്റെ വിലക്കുകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു നാവുകളെ സ്വതന്ത്രമാക്കുവാൻ, അരികുവത്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശബ്ദമാകാൻ 'കിഫ് കലിംഗ 2023'ന് സാധിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

കേവലം നോട്ടമല്ല, നേരിനെ തേടിയുള്ള കാഴ്ചയാണ് കിഫ്. കേവലം കൂട്ടമല്ല മാറ്റത്തിന്റെ ശബ്ദമാകാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് കിഫ്

സ്യാഗതം

Patron

PROF M VIJAYAKUMAR

Director

FR SOBI THOMAS

Convenor

ANSON THOMAS

Student
COORDINATORS

HARIKRISHNAN C R

LEO J JOHNSON

SREDEVI SREENIVASAN

KIFF

**LUXURY RESORT EXPERIENCE
WITH NON LUXURY PRICES**
CREATE MEMORIES THAT LAST A LIFETIME!

BOOK NOW

PANCHALIMEDU, KUTTIKANAM IDUKKI DIST,
KERALA, INDIA

6238457942 / 9447572670
8618521469

serenityplantationresorts@gmail.com

<https://serenitypanchalimedu.com/>

serenitypanchalimedu

serenity_panchalimedu

TRANSFORMATIVE LEADER IN HIGHER EDUCATION

Marian College Kuttikkanam Autonomous, affiliated with Mahatma Gandhi University Kottayam, Kerala, was established in 1995 under the management of the Catholic Diocese of Kanjirapally. The institution was founded with the goal of providing quality higher education in the economically disadvantaged hill-district of Idukki, which has a diverse population including tribal, migrant, and minority communities. Situated amidst the lush green Western Ghats, the college benefits from a serene and eco-diverse environment conducive to academic pursuits. Marian College emphasises job-oriented study programmes with a technology-integrated learning approach, aiming to enhance educational opportunities in the region and prepare students for the competitive job market. The institution's commitment to its mission is reinforced by its consistent performance in NAAC accreditations. It initially received a B++ grade in 2003, followed by an 'A' grade (CGPA 3.45) in 2009, and a high 'A' grade (CGPA 3.52/4) in 2014. The college was honoured with the CPE status by UGC in 2009, and this status was extended in 2014, making Marian eligible for phase II financial assistance. In 2016, the college achieved the status of an Autonomous College as granted by the UGC. In 2023, Marian College is accredited with A++(3.71/4). Furthermore, Marian College has mentored three other colleges in successfully obtaining accreditation under the PARAMARSH scheme, including a college from North East India. Marian's vision is to be a transformative leader in higher education, promoting the holistic development of individuals. The college operates as a 'learning organisation,' incorporating the principles of Prayer, Reflection, and Action in its various processes and endeavours.

Department of Communication and Media Studies: **VIBRANT HUB FOR** **MULTI-TASKING JOURNALISTS**

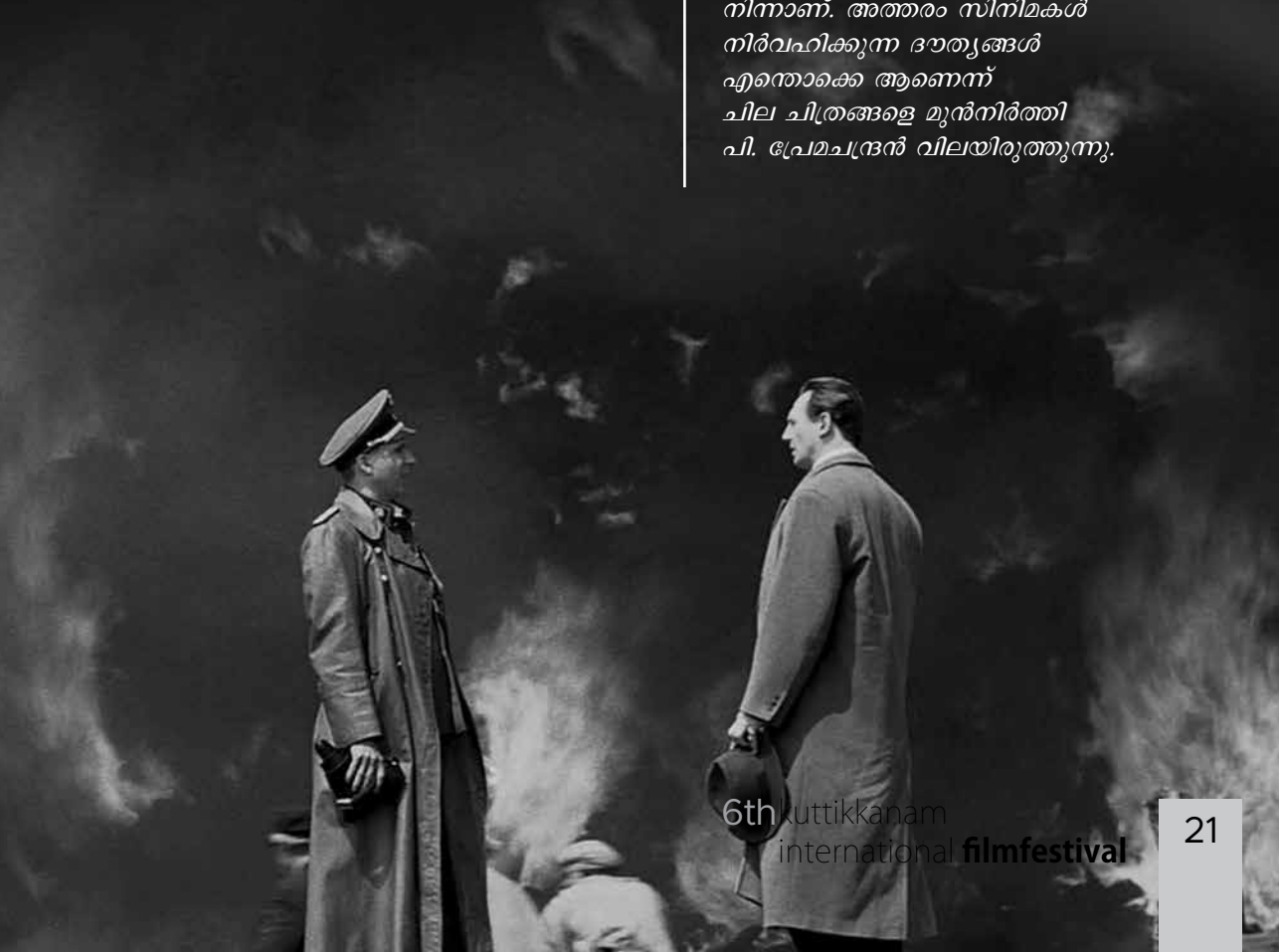
The Department of Communication and Media Studies at Marian College Kuttikkanam Autonomous commenced its journey on 17 July 2017. It offers a Master of Arts in Communication and Media Studies, a comprehensive two-year full-time programme accredited by Mahatma Gandhi University, Kottayam. Over the last six years, the department has established itself as a dynamic and vibrant hub for aspiring journalists. Its unique approach combines a solid theoretical foundation with extensive practical sessions, placing a significant emphasis on hands-on experience. Its primary aim is to foster a culture of practice-based learning, equipping students with a diverse set of skills that are vital for success in the realms of mass media, public relations, new media, event management, advertising, photography, and more. One of the department's standout features is its state-of-the-art audio-visual studio. This facility provides students with the tools and environment they need to gain practical experience in print, online, audio, and visual production. The curriculum of the Master of Arts in Communication and Media Studies encompasses a wide array of activities, including written examinations, research papers, practical work, project assignments, internships, and viva-voce examinations. This comprehensive approach ensures that students develop a well-rounded skill set and knowledge base. The department is staffed by a team of experienced and erudite faculty members who specialise in media academics. The Department of Communication and Media Studies at Marian College Kuttikkanam Autonomous is making significant strides in shaping the next generation of media professionals. Through the innovative teaching methods, we focus on practical experience, and a commitment to excellence. It prepares students for fulfilling careers in a variety of media related fields, ensuring that they are well-prepared for the challenges and opportunities that lie ahead.

സിനിമ: ഫാസിസ്റ്റ് രൂപകത്തിനിടുകൂടെയും അടുകൂടെയും

പി പ്രേമചന്ദ്രൻ

ചത്തും കൊന്നും വീഴുന്ന എണ്ണമറ്റ മനുഷ്യർ ഒരു നായകന്റെ ജീവിതം പൊലിപ്പിക്കാൻ മാത്രം ഉണ്ടായിത്തീർന്നവരാണ്... അമാനുഷിക ചെയ്തികളുടെ വേരുകൾ വെള്ളവും വളവും വലിച്ചെടുക്കുന്നത് ഫാസിസത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര പരിസരത്തു നിന്നാണ്. അത്തരം സിനിമകൾ നിർവഹിക്കുന്ന ദൗത്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെ ആണെന്ന് ചില ചിത്രങ്ങളെ മുൻനിർത്തി പി. പ്രേമചന്ദ്രൻ വിലയിരുത്തുന്നു.

ജനപ്രിയ സിനിമകളുടെ ഘടനയിൽ, സ്വഭാവത്തിൽ, പ്രമേയ പരിസരത്തിൽ ഫാസിസത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ സവിശേഷതകൾ ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ തെളിയുന്ന പൗരൂഷത്തിന്റെ, അധികാരത്തിന്റെ, വർണ്ണവേറിയുടെ, കൈയ്യുക്കിന്റെ, നായക കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ, അമാനുഷിക ചെയ്തികളുടെ വേരുകൾ വെള്ളവും വളവും വലിച്ചെടുക്കുന്നത് ഫാസിസത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര പരിസരത്തുനിന്നാണ്. ഫാസിസം പ്രാഥമികമായും ആത്യന്തികമായും ഒരു ആശയസംഹിതയാണ് എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്. സിനിമയിലെനപോലെ, അത് പ്രത്യക്ഷമായി മാത്രമല്ല പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു മനുഷ്യരേയും നായകൻ രക്ഷിക്കുകയാ ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്ന പറ്റങ്ങളായി മാത്രമേ ജനപ്രിയ സിനിമകൾ അടയാളപ്പെടുത്തൂ. ചത്തും കൊന്നും വീഴുന്ന എണ്ണമറ്റ മനുഷ്യർ ഒരു നായകന്റെ ജീവിതം പൊലിപ്പിക്കാൻ മാത്രം ഉണ്ടായിത്തീർന്നവരാണ്. വിജയിക്കുന്ന ആ നായകനാണ് താരം. സ്ക്രീൻ സമയം പരമാവധി അവൻ അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ക്ലോസപ്പുകൾ അവന്റെ അധികാരം സ്ഥാപിക്കാനാണ്. അവന്റെ സ്വപ്നവും ഭാവനയും ആണ് സിനിമ പിന്തുടരുക. അവനെ ആരാധിക്കാൻ തിരശ്ശീലക്കകത്തും പുറത്തും അപ്പോൾ ആൾക്കൂട്ടം ആർപ്പിടും. ഈ നായക ബിംബം കച്ചവടസിനിമ ഉണ്ടാകുന്ന കാലം മുതൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ആരാധിക്കാൻ, കീഴ്പ്പെടാൻ, വഴിപ്പെടാൻ, വിധേയരാവാൻ കൊതിക്കുന്ന ജനക്കൂട്ട മനസ്സിനെ പാകപ്പെടുത്തുകയാണ് ജനപ്രിയ സിനിമകൾ പലവഴി ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു തരത്തിൽ ഫാസിസ്റ്റ് ഭരണാധികാരികൾക്ക് നിലമൊരുക്കുന്ന പ്രവൃത്തി.

എന്നാൽ ഫാസിസത്തിന്റെ ഒളിച്ചുവെച്ച ദ്രഷ്ടവകളെ സൂക്ഷ്മമായി കാട്ടിത്തരുന്ന ചിത്രങ്ങളും ലോകസിനിമയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിരവധി ഉണ്ടായി

ട്ടുണ്ട്. തെളിച്ചും കലാപരമായ ഔന്നത്യത്തോടെയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സിനിമകൾ. നമ്മെ ഫാസിസത്തിന്റെ ഇനലെകളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും വരാതിരിക്കുന്ന ഫാസിസ്റ്റ് സൂചനകളെ തിരിച്ചറിയാൻ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സിനിമകൾ. പുതിയകാലം അത്തരം സിനിമകളുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള കാണൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഫാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ സിനിമകൾ എന്തുകൊണ്ട് ആവർത്തിച്ചു കാണാനും കാണിക്കാനും ചലച്ചിത്രപ്രവർത്തകർ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അത്തരം സിനിമകൾ നിർവഹിക്കുന്ന ദൗത്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് എന്ന് ചില ചിത്രങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ആലോചിക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്.

ഫാസിസത്തിനെതിരെ സാഹോദര്യത്തിന്റെ സന്ദേശം.

‘നമുക്കെല്ലാവർക്കും മറ്റുള്ളവരുടെ സന്തോഷത്തിലാണ് ജീവിക്കാനിഷ്ടം. മറ്റുള്ളവരുടെ ദുരിതത്തിലല്ല. നമുക്കാർക്കും പരസ്പരം വിരോധിക്കുകയോ വെറുക്കുകയോ വേണ്ട. എല്ലാവർക്കുമായുള്ള ഇടമുണ്ട് ഈ ലോകത്തിൽ... സ്വാതന്ത്ര്യവും മനോഹരവുമായിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണു ജീവിതത്തിന്റെ വഴികൾ. പക്ഷേ നമുക്ക് ആ വഴികൾ നഷ്ടപ്പെടുപോയിരിക്കുന്നു... യന്ത്രങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലായി നമുക്ക് വേണ്ടത് മനുഷ്യത്വമാണ്. കൗശലത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി നമുക്ക് വേണ്ടത് കരുണയും ശാന്തതയുമാണ്. ഈ ഗുണങ്ങൾ ഇല്ലായെങ്കിൽ ജീവിതം ഹിംസാത്മകമാവും. സർവ്വവും നഷ്ടപ്പെടും... ഇപ്പോൾ പോലും എന്റെ ശബ്ദം ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ലക്ഷങ്ങളിലേക്ക് എത്തുന്നുണ്ട്. ലക്ഷക്കണക്കിന് ഹതാശരായ മനുഷ്യരിലേക്ക്, സ്ത്രീകളിലേക്കും കുട്ടികളിലേക്കും, മനുഷ്യനെ ദണ്ഡിക്കുന്ന, നിരപരാധികളെ തടവിലിടുന്ന ഈ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ബലിയാടുകളി

ലേക്ക്... എന്നെ കേൾക്കാൻ കഴിയുന്ന എല്ലാവരോടും ഞാൻ പറയുന്നു, ആശ കൈവിടാതിരിക്കുക...നിങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് ശക്തിയുണ്ട്. യന്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനുള്ള ശക്തി, ആനന്ദം സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള ശക്തി, ജീവിതം സ്വതന്ത്രവും സുന്ദരവുമായി തീർക്കുവാനുള്ള ശക്തി. ജീവിതം വിസ്മയകരമായ ഒരു സാഹസികാനുഭവമാക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി. അങ്ങനെയെന്നാൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ നാമത്തിൽ നമുക്കു ശക്തി ഉപയോഗിക്കാം. നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഐക്യപ്പെടാം. നമുക്ക് ഒരു പുതിയ ലോകത്തിനായി പോരാടാം. തൊഴിലെടുക്കാൻ അവസരമുള്ള, നിങ്ങൾക്ക് ഭാവിയും ആയുസ്സും സംരക്ഷണവും നൽകുന്ന അന്തസ്സുള്ള ഒരു ലോകത്തിനായി... ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പേരിൽ നമുക്കെല്ലാം ഐക്യപ്പെടാം. 'ചാപ്പിന്റെ ഗ്രേറ്റ് ഡിക്റ്റേറ്റിലെ പ്രസംഗം. (പരിഭാഷ സ്വാതി ജോർജ്ജ് / കടപ്പാട് ഡുൾ ന്യൂസ്)

ഫാസിസത്തെ നേർക്കുനേർ ചെറുത്ത 'മഹാനായ ഏകാധിപതി' (The Great Dictator/1940) എന്ന ചിത്രത്തിലെ അവസാന രംഗത്ത്, ഹിറ്റ്ലറായി വേഷം ധരിച്ച് എത്തേണ്ടി വരുന്ന ജൂതനായ ബാർബറിലൂടെ ചാർലി ചാപ്പിൻ ലോകത്താട് ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചു. ഫാസിസത്തിന്റെ അധികാര പ്രമത്തതയ്ക്കും വെറുപ്പിന്റെ പ്രത്യുശാസ്ത്രത്തിനും പകരം സ്നേഹവും കരുണയും പരസ്പരമുള്ള കരുതലും കൈമുതലായ ഒരു സമൂഹത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ലോകത്തോടുള്ള ഹൃദയംനൊന്ത അഭ്യർത്ഥനയായിരുന്നു അത്. നാസിജർമ്മനിയുമായി നയതന്ത്ര ബന്ധമുള്ള അമേരിക്കയിലിരുന്ന് ഇത്തരമൊരു ചിത്രം നിർമ്മിച്ചതിന് ചാപ്പിനെതിരെ കടുത്ത നടപടി പോലും സർക്കാർ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു. (പിന്നീട് പത്തു വർഷത്തിന് ശേഷം അമേരിക്കയുടെ സാമ്രാജ്യത്വനയങ്ങളെ അതിനിശിതമായി വിമർശിച്ചതിന് ചാപ്പിൻ സ്വന്തം

നാട്ടിൽ നിന്ന് നാടുകടത്തപ്പെടുമ്പോഴും സമാനമായ പ്രസംഗമാണ് ചാപ്പിൻ നടത്തിയിരുന്നത്). ഫാസിസത്തിന്റെ കോട്ടയിലാണ് ചാപ്പിൻ സമാധാനത്തിന്റെ വിത്തുകൾ വിതയ്ക്കുന്നത്. ഫാസിസം അതിന്റെ മറുപകുതിയിൽ സമാധാനത്തെ, സാഹോദര്യത്തെ, സ്നേഹത്തെ, നന്മയെ ഗാഢം പുണരാൻ സത്യമായി നമ്മെ പ്രലോഭിപ്പിക്കും. ജീവിതം തീരെ ചെറുതാണെന്നും അതിൽ വംശീയതയുടെ, ദേശീയതയുടെ, ഭാഷയുടെ, മതത്തിന്റെ നഞ്ച് കലക്കുന്നത് കൊടിയ പാപമാണെന്നും അവ വിളിച്ചുപറയും. 'മഹാനായ ഏകാധിപതി' ചെയ്യുന്നത് അതാണ്.

ചരിത്രത്തിന്റെ രേഖാചിത്രങ്ങൾ

അലൻ റൈനെ 1955 ലാണ് രാത്രിയും മൂടൽ മഞ്ഞും (Night & Fog) നിർമ്മിക്കുന്നത്. ഹിറ്റ്ലറുടെ നാസി കോൺസ്ട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ലോകത്തിന്മുന്നിൽ തുറന്നു കാട്ടിയ ഈ ഡോക്യുമെന്റി അതിന്റെ സത്യസന്ധത കൊണ്ടും ആധികാരികത കൊണ്ടും 'പ്രബന്ധ ചിത്രം' (Essay film) എന്നാണ് വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. "കാവ്യാത്മകമായ മുഖപ്രസംഗം' എന്നും ഈ ചിത്രത്തെ വിളിച്ചുവരുണ്ട്. വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ചാരംമൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓർമ്മകളെയാണ് ഇതിലെ ഇരുണ്ട ചിത്രങ്ങൾക്കൊണ്ട് റൈനെ തീപിടിപ്പിക്കുന്നത്. ചലച്ചിത്ര ഭാഷയ്ക്ക് അന്ന് അപരിചിതമായിരുന്ന ബ്ലാക്ക് ആൻഡ് വൈറ്റ് ഫുട്ടേജുകളുടെയും കളർ ദൃശ്യങ്ങളുടെയും ചേരുവയാണ് ഭൂതത്തെയും വർത്തമാനത്തെയും വിളക്കി ചേർക്കാൻ റൈനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയത്. കോൺസ്ട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ തുടങ്ങി അവ മരണത്തിന്റെ ഫാക്ടറികൾ ആകുന്നതു വരെയുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ നാൾക്കണക്കുകളിൽ വിവരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, മനുഷ്യൻ സാധ്യമാകുന്ന ക്രൂരതകളുടെ

വിഷപ്പാടുകൾ കണ്ടു നടത്താതിരിക്കാൻ മനസ്സാക്ഷിള്ളവർക്ക് കഴിയില്ല. ഒരു തരത്തിലും സംഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത നിസ്സഹായതയുടെ മിടിപ്പുകളാണ് നൈറ്റ് ആൻഡ് ഫോഗിന്റെ അവസാന ദൃശ്യം വരെ നമ്മൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഇത്തരമൊരു ചിത്രം നിർമ്മിക്കുന്നതിന് താൻ അനുഭവിച്ച പ്രയാസങ്ങൾ റൈനെ ഒരു അഭിമുഖത്തിൽ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. ഓഷ് വിറ്റ്സിലെ തടങ്കൽപാളയങ്ങളിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദം നിരന്തരം നിരസിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ചരിത്ര നിർമ്മാണ സഭയുടെ പ്രത്യേകമായ ഉത്തരവുണ്ടായിട്ടും വളരെക്കുറച്ചു സമയം മാത്രമാണ് ചിത്രീകരണത്തിനു അനുവദിച്ചത്. ചിത്രത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളും മുറിച്ചുമാറ്റുന്നതിനു സമ്മർദ്ദമുണ്ടായി. എങ്കിലും ലോകമനസ്സാക്ഷിയെ ഉണർത്താൻ ഇത്തരമൊരു ചിത്രം കൂടിയേ കഴിയൂ എന്ന് റൈനെ തീരുമാനിക്കുകയായിരുന്നു. നാസി തടങ്കൽ പാളയത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട കവിയും നോവലിസ്റ്റുമായ ജീൻ കേറോൾ ആണ് നൈറ്റ് ആൻഡ് ഫോഗിന്റെ രചന നിർ

ഹിച്ചത്. ക്യാമ്പിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട മറ്റൊരു തടവുകാരനാണ് ചിത്രത്തിന്റെ നരേഷൻ നിർവഹിച്ച മൈക്കൽ ബൌക്കറ്റ്. ചരിത്രം കേവലം വസ്തുതകളുടെയും കണക്കുകളുടെയും സംഭവങ്ങളുടെയും വിരസരേഖകൾ മാത്രമല്ല. നാം തിരിച്ചറിയുകയും ആഴത്തിൽ ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ സഞ്ചയികയാണ് ചരിത്രം. ചരിത്രത്തെ ആനിലയിൽ വസ്തുതകൾ ആയിരിക്കേത്തന്നെ ഉള്ളുലയ്ക്കുംവിധം അനുഭവിപ്പിക്കാൻ ചലച്ചിത്രകലയ്ക്ക് കഴിയുമ്പോലെ മറ്റുള്ളവയ്ക്ക് സാധിക്കണമെന്നില്ല. രാത്രിയും മുടൽമഞ്ഞും ആ അനുഭവത്തെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തും. റൈനെ ഈ ചിത്രത്തിൽ തന്റെ ഭാവനയിൽ നിന്ന് ഒരു ദൃശ്യം പോലും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നില്ല. ചരിത്രവസ്തുതകൾ അല്ലാത്ത ഒന്നിനെയും സിനിമയുടെ ഭാഷയിലേക്ക് പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഓരോ ദൃശ്യത്തിന്റെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, അതിനെ പുതിയ കാലത്തോട് ചേർത്തുവെക്കുന്നതിന്റെ രീതി, വസ്തുതകളുടെ വിന്യാസം, തിരിച്ചറിയപ്പെടാതെ പോകുന്ന ഡാറ്റുകളുടെ മൂല്യം

വിശദമാക്കുന്ന വഴികളെ ഇവ എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമാണ് ഈ ചിത്രത്തിൽ നിർവഹിച്ചത് എന്നത് കാണാതെപോകരുത്. ന്യൂറൻബർഗിലെ അന്താരാഷ്ട്ര യുദ്ധവിചാരണക്കോടതിയിൽ കോൺസ്ട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകളുടെ ചുമതലക്കാരനായ കപുവും ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥരും ആവർത്തിച്ചു പറയുന്ന ഒരു ദൃശ്യം റെനെ ഈ ചിത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്, 'ഇതിനു ഞാൻ ഉത്തരവാദിയല്ല... ഞാൻ ഉത്തരവാദിയല്ല' ഇരുപത്താറു രാജ്യങ്ങളിലെ ഒൻപതു മില്ല്യൻ നിരപരാധികളെ കൊന്നൊടുക്കിയ കോൺസ്ട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകളുടെ നടത്തിപ്പുകാരുടെ ഈ അവകാശവാദം കട്ട് ചെയ്തതിനു ശേഷം റെനെ ചേർക്കുന്നത് കുമ്പാരം കൂട്ടിയ നഗ്നമായ ശവശരീരങ്ങൾ ആണ്. ബുൾഡോസറുകൾ ഉപയോഗിച്ച് വൻകുഴികളിലേക്ക് കുമ്പാരം കൂട്ടുന്ന എല്ലാം തൊലിയുമായ മനുഷ്യരുടെ നഗ്നശരീരങ്ങൾ.. ഒന്നും രണ്ടുമല്ല.. പതിനായിരക്കണക്കിന്..എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു 'എങ്കിലെ ആരാണ് ഇതിനുത്തരവാദി ?'

കോൺസ്ട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകൾ പരക്കെ വ്യാപിക്കുകയും അവയെല്ലാം നിറഞ്ഞു കവിയുകയും ചെയ്യുന്ന ദൃശ്യങ്ങൾ സിനിമയിൽ ഉണ്ട്. ലക്ഷക്കണക്കിന് നിവാസികളുള്ള ഈ ക്യാമ്പുകൾ നിറഞ്ഞ് പൊട്ടിത്തെറിക്കാറായിരിക്കുകയാണ്. ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ഈ തൊഴിൽ ശേഷിയിൽ വൻകിടവ്യവസായികൾ താല്പര്യമെടുക്കുന്നതിന്റെ വസ്തുതകളാണ് റെനെ ഇവിടെ ഓർക്കുന്നത്. ഫാക്റ്ററികൾ സ്വന്തമായി ക്യാമ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു! സ്റ്റേയർ, ക്രപ്പ്, ഹൈൻകൽ, ഐ ജി ഫാർബെൻ, സീമെൻസ്, ഹെർമ്മൻ ഗറിങ് മുതലായ ജർമ്മൻ കമ്പനികൾ തൊഴിലാളികളെ എടുക്കുന്നത് ഇവിടെ നിന്നാണ്. അവ ഒരു ചില്ലിക്കാശുപോലും ചെലവാക്കാതെ ഈ തടവുപള്ളികളെ

കൊണ്ട് കഠിനമായി ജോലി ചെയ്യിക്കുന്നു. വൻലാഭം നേടുന്നു. ലോകത്തിലെ പ്രധാനകമ്പനികളായി മാറുന്നു. 'നാസികൾ യുദ്ധം ജയിച്ചെങ്കിൽ ഈ പുതിയ നഗരങ്ങൾ അവരുടെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രധാന ഭാഗമായേനെ' എന്ന് റെനെ കുട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. ഇന്ന് വൃത്തിയുടെയും സേവനത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും വിശുദ്ധപരിവേഷവുമായി നമ്മുടെ മുന്നിൽ ശുദ്ധരായി നിൽക്കുന്ന ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തക കമ്പനികളാണ് ഇവയെല്ലാം. എന്നാൽ അവയുടെ ക്രൂരതയുടെ ഈ ചരിത്രം തിരിച്ചറിയുക എന്നത് സുപ്രധാനമാണ്. ഈ ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ കൂടിയാണ് ഫാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ സിനിമകളുടെ കാഴ്ചകൾ നൽകുന്നത്.

ഭാവിയുടെ അപായസൂചനകൾ

'യുദ്ധം ഉറക്കം തുങ്ങുകയാണ്, എങ്കിലും അതിന്റെ ഒരു കണ്ണു എപ്പോഴും തുറന്നുതന്നെ വെക്കുന്നു..'

നെറ്റ് ആൻഡ് ഫോഗിന്റെ അവസാനഭാഗത്ത് റെനെ ഇപ്രകാരം പറയുന്നുണ്ട്. മരിച്ച തൊണ്ണൂറ് ലക്ഷം ആളുകൾ പ്രേത

ങ്ങളായി അലയുന്ന പഴയ ദ്രവിച്ചുതുടങ്ങിയ കെട്ടിടങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊണ്ട്. ഈ വിചിത്രമായ നിരീക്ഷണഗോപുരത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നമ്മെ അവർ വീക്ഷിക്കുകയാണോ എന്നും പുതിയ കൊലയാളികളുടെ വരവിനെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് തരികയാണോ എന്നും അദ്ദേഹം സ്വയം ചോദിക്കുന്നു. അവരുടെ മുഖം, നമ്മുടെതിൽ നിന്നും വാസ്തവത്തിൽ വ്യത്യസ്തമാണോ എന്ന് ആലോചിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിലെവിടെയൊക്കെയോ ഭാഗ്യവാന്മാരായ കാപ്പോകളും തിരിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട ഓഫീസർമാരും അജ്ഞാതരായ ഒറ്റുകാരും ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നു നമുക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് തരുന്നു. ഈ നഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങളിലൂടെ നാം കടന്നുപോകുന്നത്, പഴയ ഒരു ഭീകരസ്വത്വം എന്നെന്നേക്കുമായി തകർക്കപ്പെട്ട ഈ അവശിഷ്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ കിടക്കുകയാണെന്ന മട്ടിലും ഇത്തരം ക്യാമ്പുകളുടെ ശാപത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് എന്നേക്കുമായി മോചനം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന മട്ടിലും ആണെന്ന് അദ്ദേഹം ദുഃഖിതനാവുന്നുണ്ട്. ഇതൊക്കെ എത്രോ കാലത്ത് എവിടെയോ നടന്നതാണെന്ന് ഭാവിക്കുകയും നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ഫാസിസ്റ്റ് രീതികൾ നാം കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുകയും മനുഷ്യരാശിയുടെ അവസാനിക്കാത്ത നിലവിളി നാം കേട്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഭീതികൂടി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് നൈറ്റ് ആൻഡ് ഫോൾ അവസാനിക്കുന്നത്.

നൈറ്റ് ആൻഡ് ഫോൾ മാത്രമല്ല, ഓരോ ഫാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ ചിത്രവും കാട്ടിത്തരുന്നത് പോയകാലം ഭാവി കാലത്തിന്റെ വഴികാട്ടിയാണെന്നാണ്. ഭാവിയെ കരുതിയിരിക്കാനുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ് അത്തരം സിനിമകളുടെ കാഴ്ചപകരുന്നത്. യുദ്ധം എന്നത് ഫാസിസത്തിന്റെ അധികാര സ്ഥാപനത്തിന്റെ വഴിയാണ്. യുദ്ധവും ഫാസിസ്റ്റ് തേർവാഴ്ചയും ചരിത്ര

ത്തിന്റെ ചില അപഭ്രംശങ്ങൾ ആണെന്നും മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ വരുംനാളുകളിൽ ഒരു ഓർമ്മത്തൊറ്റുപോലെയെങ്കിലും അവ കടന്നുവരില്ലെന്നും ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഫാസിസത്തിന്റെ ഒരു കണ്ണ് ഇപ്പോഴും തുറന്നുതന്നെയാണ് ഇരിക്കുന്നതെന്നും നമുക്കിടയിൽ തന്നെ അതിന്റെ നടത്തിപ്പുകാരും ഒറ്റുകാരും സജീവമാണെന്നും ജാഗ്രതയോടെ നാം അതിനെ കരുതിയിരിക്കണം എന്ന് ശ്രദ്ധയോടെ ഫാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ ചിത്രങ്ങൾ ലോകത്തോട് പറയുന്നുണ്ട്.

സിനിമ / ഫാസിസമെന്ന രൂപകം
 ‘നിനക്കെന്നെ തോക്കുകൊണ്ട് ഭയപ്പെടുത്താനാവില്ല! ഇന്നാണോ നാളെയാണോ മരിക്കേണ്ടത് എന്നത് എന്നെ അലട്ടുന്നില്ല.’ സോൽതൻ ഫാബ്രിയുടെ ‘റ്റു ഹാഫ് ടൈംസ് ഇന് ഹെൽ’ (1961/ഹംഗറി) എന്ന ചിത്രത്തിലെ മുഖ്യകഥാപാത്രമായ ഒനോദി എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ദിയോ തനിക്ക് നേരെ തോക്ക് ചൂണ്ടുന്ന പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് ഇങ്ങനെ അലറുന്നുണ്ട്. ‘ഭാവിശവങ്ങളേ’ എന്നാണ് പട്ടാളക്കാരൻ

തടവുകാരെ വിളിക്കുക. 1944 കാലഘട്ടത്തിൽ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെ തടവറയിൽ കഴിയുന്ന ഹംഗേറിയൻ തടവുകാരുടെ ടീമും പട്ടാളക്കാരുടെ ടീമും തമ്മിൽ, ഹിറ്റ്ലറുടെ പിറന്നാളാഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി നടത്തുന്ന ഫുട്ബോൾ മത്സരമാണ് ഈ ചിത്രം പകർത്തുന്നത്. തടവുകാരിലൊരാളായ ദിയോ ദേശീയ ഫുട്ബോൾ താരമായിരുന്നു. കളിയിൽ വിജയിച്ചാൽ മോചനം സാധ്യമാണ് എന്ന വാക്കാൽ ഉള്ള ഉറപ്പ് തടവുകാർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു. ക്ഷീണിതരും ദുർബലരും ആയ തടവുകാരിൽ നിന്ന് 11 അംഗങ്ങളുടെ ടീമിനെ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുക നിസ്സാരമായിരുന്നില്ല. ദിയോയ്ക്ക് ഫുട്ബോൾ തമാശയുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ കളി പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് സർക്കസ്സിലെ കോമാളികളുടെ പ്രകടനം പോലെ അല്പസമയം ചിരിക്കുവാൻ മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു. കളിയുടെ അടുത്തദിവസം കളിക്കാർ വധിക്കപ്പെടും എന്ന് അവർക്കും പ്രേക്ഷകർക്കും ഉറപ്പുണ്ട്. എങ്കിലും കളി ഗൗരവത്തോടെ നടത്തപ്പെടുന്നു. ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തിയുള്ള പൊരിഞ്ഞ കളിയിൽ ജർമ്മൻ പട്ടാളടീം പരാജയപ്പെടുന്നു. കുപിതനായ കേണൽ തന്റെ തോക്കെടുത്ത് ദിയോവിന്റെ ടീമിനുനേരെ ചൂണ്ടുന്നു. സാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛയും ഫാസിസവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങളെ ഫുട്ബോൾ കളി എന്ന രൂപകത്തിലൂടെ സമർത്ഥമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണ് സോൾട്ടാൻ ഫാബ്രി 'റ്റു ഹാഫ് ടൈംസ് ഇന് ഹെൽ' എന്ന ചിത്രത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. ഫാഷിസത്തിന്റെ സ്വഭാവം അധികാരഭ്രമവും ക്രൂരതയുമാണെന്ന് ഈ സിനിമ നടുക്കമുണർത്തിക്കൊണ്ട് പ്രേക്ഷകനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഫാസിസത്തിന്റെ കരുണയില്ലാത്ത അധികാരസ്ഥാപനം നേർക്കുനേർ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന സിനിമകൾ എന്ന പോലെ അവയെ മറ്റു രൂപകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് തീക്ഷ്ണമായി ആവിഷ്കരിച്ച

നിരവധി സിനിമകളും ഫാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ സിനിമകളുടെ പട്ടികയിൽ ഉണ്ട്. കലാപരമായും രൂപകാത്മകമായും ആവിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ അവ കേവലം കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു സാധാരണസംഭവം മാത്രമല്ലാതാകുന്നു. സാർവദേശീയവും സാർവകാലികവുമായ മാനം അവയ്ക്ക് കൈവരുന്നു. അത്തരം ചിത്രങ്ങൾ വൈകാരികമായി നമ്മെ ആഴത്തിൽ മുറിപ്പെടുത്തും.

1944 - 45 കാലഘട്ടത്തിലെ ഇറ്റാലിയൻ ഫാസിസത്തിന്റെ അക്രമസ്വഭാവവും അടിച്ചമർത്തലും മനുഷ്യാന്തസ്സിനു മേലുള്ള കിരാതമായ അധികാരപ്രയോഗവും അധഃപതനവും അലിഗരിക്കലായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന പിയർ പൗലോ പാസോ ലിനിയുടെ സാലോ (Sal, or the 120 Days of Sodom / 1975) ഇത്തരത്തിൽ കലാപരമായി സിനിമയുടെ ഭാഷയിലേക്ക് പരിവർത്തിക്കപ്പെട്ട ഫാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ ചിത്രമാണ്. പരിധികളില്ലാത്തവിധം ശക്തി പ്രാപിച്ച ഫാസിസത്തിന്റെ എല്ലാ ദുഷ്ടങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണ് ഈ ചിത്രത്തിലെ ഇമേജുകൾ. പ്രത്യേകമായി ഒരു കഥയോ കഥാപാത്രങ്ങളോ ഇല്ലാത്ത സലോയിൽ കാണുന്നതൊന്നും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ എടുക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതുമല്ല. ധർമ്മികവും ആശയരൂപമായി ശൂന്യമായ, ഭയനകവും വെറുപ്പുള്ളവാക്കുന്നതുമായ ഒരു ശാരീരിക രൂപകമായാണ് അധികാരഭ്രാന്തിനെ പാസോലിനി ഈ ചിത്രത്തിൽ കാട്ടിത്തന്നത്. ഫാസിസം എത്രമാത്രം ഭീതിതമായിരുന്നു എന്ന ബോധ്യമുളവാക്കാൻ കലയുടെ ചിഹ്നശാസ്ത്രത്തിലെക്കും ആഖ്യാനവൈവിധ്യത്തിലെക്കും അതിനെ പരാവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ കൂടുതൽ സാധ്യമാവുന്നു എന്ന് സാലോയുടെ കാഴ്ചയും നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കും.

അണ്ടർഗ്രൗണ്ട് ഒരു രൂപകം മാത്രം
 ‘ഒരു യുദ്ധവും യുദ്ധമല്ല, സഹോദരൻ സഹോദരനെ കൊല്ലുന്നതുവരെ’ സമകാലികരാഷ്ട്രീയവിഷയത്തെ മുന്നിർത്തി ലോകസിനിമയിൽ ഉണ്ടായ എക്കാലത്തെയും അതിനിശിതമായ ഇടപെടൽ എന്ന നിലയിലും സാമൂഹികവിഷയങ്ങൾ കലയിൽ സൗന്ദര്യാത്മകമായി ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയാവണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള തെളിഞ്ഞ ഉദാഹരണമായും അണ്ടർഗ്രൗണ്ട് ചലച്ചിത്രചരിത്രത്തിലെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവമാണ്. കാലികവും സാർവകാലികവുമായ പ്രസക്തി ഈ സിനിമയ്ക്കുണ്ട്. ഒരു ദേശത്തിന്റെ കഥയാവുമ്പോൾ തന്നെ അത് ലോകത്തെവിടെയും പ്രസക്തമായ പ്രമേയമായി മാറുന്നു. അധികാരം, സമ്പത്ത്, സുഖലോലുപത, സാർത്ഥത, ചതി, ചൂഷണം, ക്രൗര്യം തുടങ്ങി നമുക്ക് വിഭാവനം

ചെയ്യാവുന്ന മാനവികതയ്ക്കെതിരെയുള്ള എല്ലാ ഘടകങ്ങളെയും ചേർത്തുവെച്ച് ഒരു കാലിഡോസ്കോപ്പിലെന്നപോലെ വിചിത്രരൂപത്തിൽ കാട്ടിത്തരുന്ന ഈ ചിത്രം മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ എക്കാലത്തെയും പാപുസ്തകവുമാണ്.

തിളച്ചുമറിയുന്ന രാഷ്ട്രീയസംഘർഷങ്ങളുടെ ഒരു ദുരന്തകാലത്തെ പ്രതീകാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന അണ്ടർഗ്രൗണ്ട് ഒരേസമയം ഒരു നാടിന്റെ സമകാലിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധക്ഷണിക്കുകയും അതേസമയം അതൊരു രൂപകമായി ലോകത്തെല്ലായിടത്തെയും മനുഷ്യാവസ്ഥകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു രൂപകമെന്ന നിലയിൽ വിപുലമായ അർത്ഥതലങ്ങൾ അണ്ടർഗ്രൗണ്ട് സൃഷ്ടിക്കും. സമൂഹത്തിന്റെ മേലാളർ / അധികാരികൾ നിലവറയ്

ക്കുള്ളിലാക്കിയ മഹാഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന മനുഷ്യരെയകമാനം അത് പ്രതിനിധീകരിക്കും. മുകളിലുള്ളവർ / കീഴെയുള്ളവർ എന്ന എക്കാലത്തെയും വർഗ്ഗവൈരുദ്ധ്യത്തെയും അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടും. ഇന്ന് ലോകമാകമാനം തങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് കീഴിൽ കൊണ്ടുവന്ന ആഗോളഭീമന്മാരുണ്ടാക്കിയ നാനാതരം തടവറയ്ക്കുള്ളിൽ അടക്കപ്പെട്ട സമകാലിക ലോകത്തെ മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും അത് ഓർമ്മിപ്പിക്കും. ഈ നിലവറ വിശ്വാസത്തിന്റെയാകാം, അറിവില്ലായ്മയുടേതാകാം, അടിമബോധത്തിന്റേതാകാം. പുറത്തെത്തും വരെ താൻ ഇത്രയുംകാലം കഴിഞ്ഞത് ഒരു നിലവറയ്ക്കകത്താണെന്നു പോലും ഇതിൽ ഒരാളും തിരിച്ചറിയുകയില്ല. സ്വതന്ത്രമായ ലോകത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ കഴിയാതെ ആ നിലവറയ്ക്കകത്തേക്ക് മടങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജൊവാണെപ്പോലെയൊക്കെ പതുക്കെയവർ. അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ, പ്രതിബദ്ധതയെ, സത്യസന്ധതയെ ആണ് ലോകത്തെല്ലാ ഫാസിസ്റ്റുകളും അവരുടെ വളർച്ചയ്ക്കുള്ള ഇന്ധനമാക്കിയിരുന്നത്. അവരാണ് മുകളിലുള്ള ചൂഷകരുടെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്ത്. അവരിലൂടെ അത് മുകളിലേക്കും വശങ്ങളിലേക്കും വികസിക്കും. 'നിലവറയ്ക്കുള്ളിൽ അടക്കപ്പെട്ടവർക്ക് എന്തിന്റെ കുറവാണുള്ളത്, അവർക്കാവശ്യമുള്ളത് എല്ലാം തങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ടല്ലോ' എന്ന് മുകളിലുള്ളവർ അവരുടെ ഔദാര്യത്തെ മാർക്കൊയെപ്പോലെ അഭിമാനപൂർവ്വം ഓർമ്മിക്കും. താഴെയുള്ളവർ തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി എല്ലാം ഒരുക്കിത്തരുന്ന മേലാളർക്ക് കടപ്പെട്ട് അവരുടെ ഔദാര്യത്തിന് തുടരെത്തുടരെ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും, ബ്ലാക്കിയെപ്പോലെ.

നിലനിന്നിരുന്ന അധികാര വ്യവസ്ഥയെ, അതിനെ നയിക്കുന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ അതിനിശിതമായാണ് അണ്ടർഗ്രൗണ്ട് വിമർശനവിധേയമാക്കുന്നത്.

മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് തടയിടുന്ന, ആശയത്തിന് പകരം ആയുധം കൈയ്യേന്തുന്ന, കളവിലും നിഗൂഢതയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാ രാഷ്ട്രീയാദർശങ്ങളും കാലഹരണപ്പെട്ടതാണെന്ന് ഈ ചിത്രം മറയില്ലാതെ പറയുന്നു. അത്രമേൽ അപകടകരമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ അധികാരവ്യവസ്ഥയിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടാണ് ക്യൂസ്തുറിക്ക ഈ വിമർശനം നടത്തുന്നത് എന്നതും പ്രധാനമാണ്. സിനിമയുടെ തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കംവരെ ഈ പരിഹാസത്തിന്റെ, വിമർശനത്തിന്റെ മൂന്നുയുണ്ട്.

ഫാസിസത്തെ ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ ഊർജ്ജമാവുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക ജോണർ ആയി എണ്ണാവുന്നത്രയും ലോകസിനിമയിലുണ്ട്. പല നിലകളിൽ, ഇടങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന ഫാസിസത്തിന്റെ വാഴ്ത്തുപാട്ടുകളെ അവിശ്വസിക്കാൻ ഈ ചിത്രങ്ങളുടെ കാഴ്ച നമുക്ക് കരുത്താവും. പൗരാണികതയിലുള്ള മതിഭ്രമങ്ങൾ, ശുദ്ധിയിലുള്ള താല്പര്യങ്ങൾ, തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവരെ അന്യരായി കണ്ട് അവരോടുള്ള വിദ്വേഷം വാക്കിലും നോക്കിലും വെച്ചുപുലർത്തൽ, ഭരണാധികാരികളുടെ അധികാര ഗർവ്വിനെ ന്യായീകരിക്കൽ, നിസ്സഹായ മനുഷ്യരുടെ നിലവിളികളെ കേട്ടില്ല എന്നുനടിക്കൽ തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം ഫാസിസത്തിലേക്ക് നീളാവുന്ന ഒരു വഴിയുണ്ട് എന്ന് അവനമുക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് തരും. ഫാസിസം അങ്ങേതോ ദേശത്തും കാലത്തും നിലനിന്നിരുന്ന ഒന്നാണെന്നും നമ്മുടെ പരിസരങ്ങളിലേക്ക് കടക്കാൻ അതിനു ഒരിക്കലും സാധിക്കില്ലെന്നും ഉള്ള പൊയ് വിശ്വാസങ്ങളെ ആ ചിത്രങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൾ തകർക്കും. മനുഷ്യരാശിയുടെ നിലവിളി കേൾക്കാൻ അവ നമ്മളെ ജാഗരൂകരാക്കും.

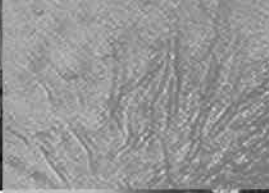
SYNOPSIS

6th kuttikkanam
international film festival

SES

KALINGA 2023

THE PRESIDENT

2014 Drama/Thriller 1h 59m

Director: Mohsen Makhmalbaf

Writers: Mohsen Makhmalbaf,
Marzieh Makhmalbaf

Produced by: Vladimer Katcharava,
Mike Downey, Sam Taylor,
Maysam Makhmalbaf

Starring: Misha Gomiashvili,
Dachi Orvelashvili

Genre: Drama

A revolution is happening in a country with a dictatorial president. The president sends his family abroad but his grandson wants to stay with his grandfather. In order to save their lives they run away and the president uses a wig and a guitar to disguise himself as a gypsy. They want to reach the sea so they can go to another country by boat. They must experience poverty and hunger during their journey, and see the effects of the dictatorship on the country. The inspiration for the film came when Makhmalbaf visited the Darul Aman Palace in Kabul. The Arab Spring revolutions were also inspirations.

Awards

Golden Hugo for the Best Film from Chicago International Film Festival, United States, 2014. Audience Award for the Best Film from the 15th TOKYO FILMeX International Film Festival, Japan, 2014. Société Générale Award for Best Feature Film by the audience vote from the 14th Beirut International Film Festival, Lebanon, 2014

Mohsen Makhmalbaf

LAND OF MINE

2015 Drama/War 1h 30m

Director: Martin Pieter Zandvliet

Writer: Martin Zandvliet

Produced By: Henrik Zein, Mikael Rieks, Malte Grunert, Lena Haugaard, Daniel Baur, Oliver Simon, Mikael Chr. Rieks, Torben Majgaard, Stefan Kapelari

Starring: Roland Møller, Mikkel Følsgaard, Laura Bro

Genre: Drama

“Land of Mine” is a 2015 Danish war drama directed by Martin Pieter Zandvliet, set in the aftermath of World War II. It recounts the harrowing story of young German POWs, mainly teenagers, forced to clear landmines from the Danish coastline under a Danish sergeant’s supervision. The film delves into themes of guilt, redemption, and the complex relationships between captors and prisoners. “Land of Mine” captivates with its emotionally charged narrative, exploring the moral quandaries of war and the human capacity for forgiveness. It garnered critical acclaim for its powerful storytelling, exceptional performances, and shedding light on a lesser-known post-war historical aspect.

Awards

Nominated for Best Foreign Language Film: “Land of Mine” was Denmark’s official entry for the Best Foreign Language Film category at the Oscars, Winner of Best Danish Film and Best Supporting Actor: The film won two Bodil Awards, Denmark’s highest film honors, including the Best Danish Film category, Winner of Best Supporting Actor: Roland Møller won the German Film Award for Best Supporting Actor for his role in the film.

Martin Pieter Zandvliet

OSAMA

2003 Drama/War 1h 23m

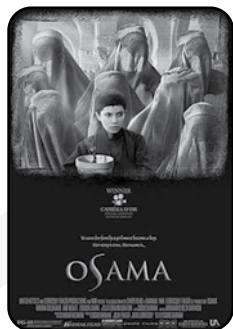
Director: Siddiq Barmak

Writer: Siddiq Barmak

Produced By: Julia Fraser

Starring: Marina Golbahari, Zubaida Sahar,
Khwaja Nade

Genre: Drama

“Osama” (2003), directed by Siddiq Barmak, is a powerful Afghan film set during the oppressive Taliban rule. It follows a young girl, played by Marina Golbahari, who, after her father and brother’s deaths in the war, assumes the identity of a boy named Osama to support her family. In a society where women are banned from public life, her masquerade is fraught with danger. The film movingly highlights the struggles and injustices faced by Afghan women, revealing their fierce fight for survival and dignity. “Osama” is a poignant depiction of their courage during a dark chapter in Afghan history, symbolizing the profound societal change needed.

Awards

“Osama” was awarded the Jury Prize at the Cannes Film Festival, which is a significant achievement in the world of cinema. The film won the Golden Globe for Best Foreign Language Film, further solidifying its international acclaim. “Osama” was Afghanistan’s submission for the Best Foreign Language Film category at the Oscars, though it did not win.

Siddiq Barmak

HIROSHIMA, MON AMOUR

1959 Drama/Romance 1h 30m

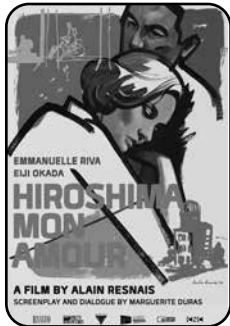
Director: Alain Resnais

Writer: Marguerite Duras

Produced By: Samy Halfon, Anatole Dauman

Starring: Emmanuelle Riva, Eiji Okada, Stella Dassas

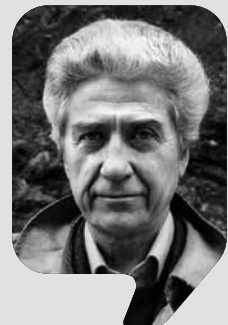
Genre: Drama

“Hiroshima, mon Amour” (1959), directed by Alain Resnais and written by Marguerite Duras, is a poignant exploration of memory and love. Set in Hiroshima, it follows a French actress and a Japanese architect who share a passionate love affair. As they grapple with their personal traumas, they reflect on the devastation of Hiroshima’s atomic bombing and the scars of war. The film weaves a poetic and non-linear narrative, delving into themes of love, identity, and the haunting impact of history. “Hiroshima, mon Amour” is a masterpiece of the French New Wave, known for its innovative storytelling and powerful emotions.

Awards

The film was awarded the FIPRESCI Prize at the Cannes Film Festival, The film won the BAFTA Award for Best Film from any Source, a prestigious recognition from the British Academy of Film and Television Arts, Hiroshima, mon amour” was honoured with the NBR Award for Best Foreign Language Film.

Alain Resnais

LIFE IS BEAUTIFUL

1997 Drama/War 1h 56m

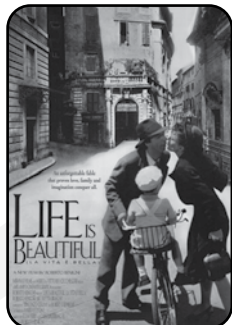
Director: Roberto Benigni

Writers: Vincenzo Cerami, Roberto Benigni

Produced By: Gianluigi Braschi, Elda Ferri

Starring: Roberto Benigni, Nicoletta Braschi, Giorgio Cantarini

Genre: Drama

“Life Is Beautiful” is a 1997 Italian film directed by Roberto Benigni. Set against the backdrop of World War II, it tells the touching and heartwarming story of Guido, a Jewish father, who uses his humor and imagination to shield his young son from the horrors of a concentration camp. Guido creates a fantastical world to convince his son that their internment is merely a game, with the prize being a tank. The film beautifully combines humor and tragedy, celebrating the resilience of the human spirit and the enduring power of love. “Life Is Beautiful” is a poignant and unforgettable tale of hope amidst adversity.

Awards

The film was awarded the Grand Prix at the Cannes Film Festival, one of the festival’s top honors, Golden Globe Awards (1999): Best Actor in a Leading Role (Roberto Benigni), Best Foreign Language Film, Outstanding Actor in a Leading Role (Roberto Benigni)

Roberto Benigni

GLOOMY SUNDAY

1999 Drama/Melodrama 1h 52m

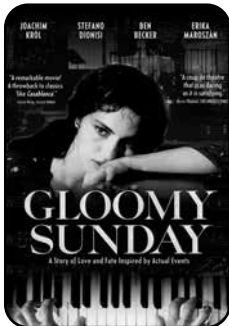
Director: Rolf Schubel

Writers: Ruth Toma, Rolf Schubel,
Nick Barkow

Produced By: Richard Schops

Starring: Joachim Krol, Erika
Marozsan, Stefano Dionisi

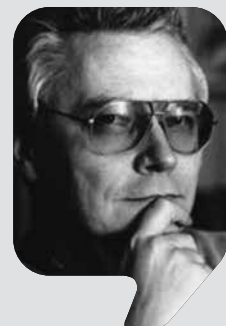
Genre: Drama

“Gloomy Sunday” is a 1999 Hungarian film directed by Rolf Schubel, set against the backdrop of 1930s Budapest. The story revolves around a love triangle involving a talented pianist, a beautiful waitress, and a wealthy businessman. Their lives become entangled with the haunting melody of a sorrowful song, “Gloomy Sunday,” rumored to drive people to suicide. As love, passion, and jealousy intertwine, the film explores the complexities of human relationships, culminating in a web of tragedy. “Gloomy Sunday” is a mesmerizing tale of love and its consequences, with a melancholic atmosphere and a haunting musical score that adds a distinctive layer to the narrative.

Awards

Hungarian Film Awards (1999): Best Director (Rolf Schubel), Best Actress (Erika Marozsan)

Rolf Schubel

FULL METAL JACKET

1987 Drama/War 1h 56m

Director : Stanley Kubrick

Writers : Stanley Kubrick, Michael Herr, Gustav Hasford Produced By: Stanley Kubrick

Starring : Matthew Modine, R. Lee Erme y, Vincent, D'Onofrio

Genre : Drama

“Full Metal Jacket” is a 1987 war film directed by Stanley Kubrick. The film is divided into two distinct halves. The first part follows a group of U.S. Marine Corps recruits through the gruelling training regimen of a tough drill instructor. The second half takes place in the Vietnam War, where the dehumanizing effects of combat are explored through the experiences of the previously trained Marines. The film delves into the psychological and moral challenges faced by soldiers, from dehumanization to the loss of innocence. It’s a visceral and thought-provoking examination of the harsh realities of war and military training.

Awards

The film received a Golden Globe Award for Best Supporting Actor – Motion Picture, which was awarded to R. Lee Erme y for his memorable performance as Gunnery Sergeant Hartman, Boston Society of Film Critics Awards: Stanley Kubrick won the Best Director award from the Boston Society of Film Critics for his work on “Full Metal Jacket.”, Kansas City Film Critics Circle Awards: The film won the Best Director award from the Kansas City Film Critics Circle.

Stanley Kubrick

YAVANIKA

1982 Drama/Mystery 2h 27m

Director: K. G. George

Writer: K. G. George

Produced By: Henry

Starring: Bharath Gopi, Nedumudi Venu, Jalaja, Thilakan, Mammootty

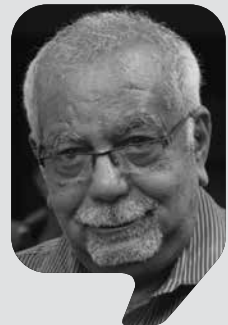
Genre: Drama

“Yavanika” is a 1982 Indian Malayalam mystery thriller film directed by K. G. George. The story revolves around the investigation of a murder inside a traveling theatre group, with each member harbouring secrets. The film masterfully weaves suspense and psychological drama as the inspector seeks to unravel the truth while probing into the lives and motivations of the troupe’s diverse members. With an intricate plot, strong character development, and exceptional performances, “Yavanika” is a captivating exploration of human nature and the enigmatic world of theatre, where reality and illusion intertwine, making it a classic in Indian cinema.

Awards

Kerala State Film Award for Best Film and best Direction to K.G. George. He also won Best Screenplay award.

K. G. George

THE THIN RED LINE

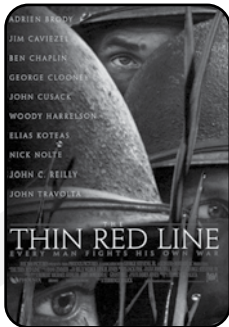
1998 Drama/Indie film 2h 50m

Director: Terrence Malick

Writers: James Jones, Terrence Malick

Produced By: Robert Michael Geisle, Grant Hill, John Roberdeau

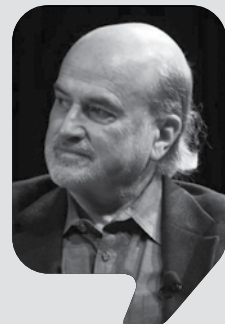
Starring: Sean Penn, Adrien Brody, Jim Caviezel, Ben Chaplin, George Clooney, John Cusack
Genre: Drama

“The Thin Red Line” is a 1998 war film directed by Terrence Malick. Set during World War II in the Pacific Theatre, it portrays the Battle of Guadalcanal. The film follows a group of American soldiers who grapple with the physical and psychological toll of combat. Through introspective and philosophical narration, it explores themes of humanity, nature, and the inherent contradictions of war. “The Thin Red Line” is celebrated for its stunning cinematography, ensemble cast, and its poetic approach to depicting the visceral realities of war, offering a thought-provoking meditation on the human experience amid the chaos of battle.

Awards

The film won the top prize at Oscar. John toll for his outstanding cinematography in the film. Terrence Malick was honored for his direction of the film.

Terrence Malick

UNDERGROUND

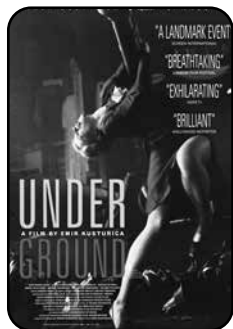
1995 Drama/War 2h 50m

Director: Emir Kusturica

Writers: Dusan Kovacevic, Emir Kusturica

Produced By: Starring: Miki Manojlovic, Lazar Ristovski, Mirjana Jokovic, Slavko Stimac

Genre: Drama, Comedy, Fantasy

“Underground” is a 1995 epic film directed by Emir Kusturica. Set against the backdrop of World War II and the breakup of Yugoslavia, the film follows the tumultuous lives of two friends, Blacky and Marko, who become involved in the underground resistance. They convince their comrades that the war is still ongoing, leading them to live in a massive underground shelter for decades. The film is a darkly comedic and surreal exploration of the human condition, loyalty, and the absurdity of war, spanning generations and political regimes. “Underground” is a visually striking and emotionally charged allegory of Yugoslavia’s complex history.

Awards

The film received the highest honour at the Cannes Film Festival, cementing its status as a critically acclaimed work of cinema, “Underground” was the official submission from Yugoslavia (now Serbia) for the Best Foreign Language Film category and received the Oscar in that category, The film was recognized at the French film awards for its international excellence.

Emir Kusturica

CLASH

2016 Drama/Thriller 1h 37m

Director: Mohamed Diab

Writers: Khaled Diab, Mohamed Diab

Produced By: Moez Masoud, Mohamed Hefzy, Eric Lagesse

Starring: Nelly Karim

Genre: Drama, Thriller

“Clash,” a 2016 Egyptian film directed by Mohamed Diab, unfolds within the confines of a police van during the tumultuous aftermath of the Arab Spring. The film follows a diverse group of individuals with differing political beliefs and backgrounds, all detained by the authorities. As tension and uncertainty rise outside the van, the detainees must navigate their differences and confront the claustrophobic setting. “Clash” is a tense and gripping thriller that offers a microcosm of the social and political turmoil in Egypt, highlighting the complexities of the post-revolutionary landscape and the human dynamics that emerge when trapped in close quarters.

Awards

“Clash” was included in the official selection at the Cannes Film Festival, where it received significant attention and acclaim, Mohamed Diab won the Best Director award at the Fajr International Film Festival in Iran, The film received accolades and nominations at several other film festivals, including the Stockholm Film Festival, the Chicago International Film Festival, and the Dubai International Film Festival.

Mohamed Diab

THE CRANES ARE FLYING

1957 Drama/Melodrama 1h 37m

Director: Mikhail Kalatozov

Writer: Viktor Rozov

Produced By: Mikhail Kalatozov

Starring: Tatyana Samojlova, Aleksey Batalov, Vasili Merkuryev, Aleksandr Shvorin

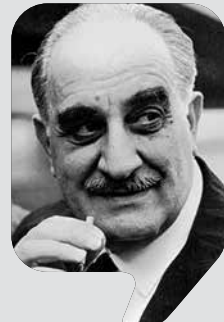
Genre: Drama, Melodrama

“The Cranes Are Flying” is a 1957 Soviet film directed by Mikhail Kalatozov. Set during World War II, it follows the love story of Boris and Veronika, whose lives are disrupted when Boris is called to the front. Veronika anxiously awaits his return while facing the challenges of wartime Leningrad. The film portrays the impact of war on ordinary people and the sacrifices they make for their country. With stunning cinematography and emotional depth, it delves into themes of love, loss, and resilience, capturing the human spirit’s enduring strength during the tumultuous and devastating times of war.

Awards

Palme d’Or (Grand Prize of the Festival) at the 1958 Cannes Film Festival, Best Director (Mikhail Kalatozov) at the 1958 Cannes Film Festival, The film was also nominated for the Academy Award for Best Foreign Language Film in 1958, although it did not win.

Mikhail Kalatozov

AYLA: THE DAUGHTER OF WAR

2017 Drama/War 2h 4m

Director: Can Ulkay

Writer: Yigit Guralp

Produced By: Caglar Ercan,
Christopher H.K. Lee, Evrim Sanal,
Ayse Ilker Turgut, Mustafa Uslu

Starring: Cetin Tekindor, İsmail Hacıoglu,
Kim Seol, Ali Atay, Damla Soonmez,
Murat Yıldırım

Genre: Drama, War

“Ayla: The Daughter of War” is a 2017 Turkish-Korean drama film directed by Can Ulkay, based on a true story. Set during the Korean War, it portrays the heartwarming bond between Suleyman Dilbirligi, a Turkish sergeant, and a young Korean orphan named Ayla. Despite the language barrier and cultural differences, Suleyman becomes Ayla’s guardian, and she becomes the mascot of the Turkish Brigade. The film explores the challenges, sacrifices, and enduring friendship amidst the chaos of war. “Ayla: The Daughter of War” is a touching tribute to the Turkish soldiers who served in the Korean War and the power of compassion in times of adversity.

Awards

Best Foreign Language Film - 90th Academy Awards (Oscar Submission for Turkey), Best International Feature Film - Asia Pacific Screen Awards, Best International Film - Asia Pacific Film Festival, Best Film and Best Director - Turkish Film Critics Association (SIYAD) Awards.

Can Ulkay

THE PIANIST

2002 Drama/War 2h 30m

Director: Roman Polanski

Writer: Ronald Harwood,
Wladyslaw Szpilman

Produced By: Roman Polanski,
Robert Benmussa, Alain Sarde

Starring: Adrien Brody, Thomas
Kretschmann, Frank Finlay,
Maureen Lipman, Emilia Fox,
Ed Stoppard, Julia Rayner

Genre: Drama, War

“The Pianist” (2002), directed by Roman Polanski, is a gripping World War II drama based on the life of Władysław Szpilman. The film follows the Jewish pianist’s harrowing journey through the Warsaw Ghetto and his struggle for survival during the Holocaust. Szpilman’s remarkable tale of resilience and determination unfolds as he witnesses the horrors of the war and the gradual destruction of his city. With extraordinary performances, the film paints a haunting portrait of one man’s survival against all odds, emphasizing the enduring power of music and the human spirit in the face of immense adversity.

Awards

Academy Awards (Oscars): Best Director - Roman Polanski, Best Actor - Adrien Brody, Best Adapted Screenplay - Ronald Harwood, Cannes Film Festival: Palme d’Or (Golden Palm) - Roman Polanski (the highest prize at the festival), BAFTA Awards: Best Film, Best Director - Roman Polanski, Best Actor in a Leading Role - Adrien Brody

Roman Polanski

PAN'S LABYRINTH

2006 Drama/Fantasy 1h 59m

Director: Guillermo del Toro

Writer: Guillermo del Toro

Produced By: Guillermo del Toro, Bertha Navarro, Alfonso Cuaron, Frida Torresblanco, Alvaro Augustin
Starring: Sergi Lopez, Maribel Verdu, Ivana Baquero, Doug Jones, Ariadna Gil, Alex Angulo

Genre: Drama, Fantasy

“Pan’s Labyrinth” (2006) is a Spanish dark fantasy film directed by Guillermo del Toro. Set against the backdrop of post-Civil War Spain, the story follows young Ofelia, who discovers a mysterious labyrinth in the woods. There, she encounters mythical creatures and a faun who believes she’s the reincarnation of a princess. Ofelia’s journey intertwines with her ruthless stepfather, a captain in Franco’s army. As she faces both the harsh realities of the world and the enchanting wonders of the labyrinth, the film weaves a dark, yet captivating, narrative exploring the power of imagination, the horrors of war, and the resilience of the human spirit.

Awards

“Pan’s Labyrinth,” directed by Guillermo del Toro, received critical acclaim and won several awards, including Academy Awards for Best Cinematography, Art Direction, Makeup, and Best Foreign Language Film, with Guillermo del Toro receiving a nomination for Best Original Screenplay. The film also earned accolades such as the BAFTA for Best Film Not in the English Language, multiple Goya Awards in Spain, and recognition at the Cannes Film Festival, cementing its status as a visually stunning and thought-provoking cinematic masterpiece in the fantasy genre.

Guillermo del Toro

DOWNFALL

2004 Drama/War 2h 36m

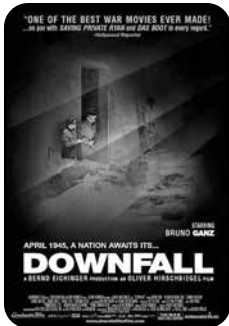
Director: Oliver Hirschbiegel

Writers: Bernd Eichinger, Joachim Fest, Traudl Junge

Produced By: Bernd Eichinger

Starring: Bruno Ganz, Alexandra Maria Lara, Corinna Harfouch, Ulrich Matthes, Juliane Kohler, Heino Ferch

Genre: Drama, War

“Downfall” (2004) is a German war drama film directed by Oliver Hirschbiegel. Set during the final days of World War II, it chronicles the downfall of Adolf Hitler’s regime in the claustrophobic confines of the Führerbunker in Berlin. The film primarily follows Traudl Junge, Hitler’s secretary, as she witnesses the chaos, despair, and delusion that consume the bunker’s inhabitants. It offers a chilling portrayal of Hitler’s mental and emotional state, as well as the fates of those around him. “Downfall” is a gripping and historically significant film, shedding light on a dark chapter in history with meticulous detail and powerful performances.

Awards

Academy Awards (Oscars): Nominated for Best Foreign Language Film (Germany), Golden Globe Awards: Nominated for Best Foreign Language Film (Germany), European Film Awards: Won the European Film Award for Best Actor for Bruno Ganz’s portrayal of Adolf Hitler, Nominated for Best Film and Best Director.

Oliver Hirschbiegel

NIGHT AND FOG

1956 Documentary/War 32 mins

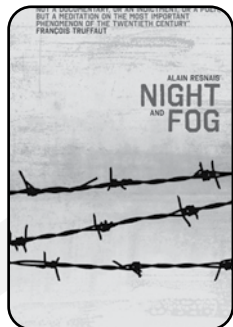
Director: Alain Resnais

Writer: Jean Cayrol

Produced By: Anatole Dauman

Starring: Michel Bouquet, Reinhard Heydrich, Heinrich Himmler, Adolf Hitler

Genre: Documentary, War

“Night and Fog” is a haunting 1956 French documentary short film directed by Alain Resnais. In a mere 32 minutes, it chillingly portrays the horrors of the Nazi concentration camps during World War II. The film juxtaposes past and present, showcasing the eerily tranquil remnants of the camps with disturbing historical footage. It’s a sobering exploration of inhumanity and genocide, asking viewers to remember the atrocities committed and reflect on the moral consequences of such acts. “Night and Fog” serves as a stark reminder of the darkest chapter in human history, compelling us never to forget the millions who suffered and perished.

Awards

“Night and Fog” was awarded a Special Jury Prize at the Venice Film Festival for its profound and harrowing depiction of the Holocaust. The film received the British Academy Film Award for Best Documentary for its impactful portrayal of the Holocaust and the horrors of Nazi concentration camps. The New York Film Critics Circle recognized “Night and Fog” for its contribution to the world of cinema.

Alain Resnais

സിനിമയുടെ സ്വപ്നാടനത്തിന് യവനിക വിഴുന്മാർ

ആൻസൻ തോമസ് ചിന്താർമണിയിൽ

സിനിമ എന്ന മാധ്യമത്തിലൂടെ ഏറ്റവും മധികം സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുകയും സിനിമയുടെ സകല സങ്കേതങ്ങളെയും മികച്ച രീതിയിൽ ഉപയോഗിച്ച് ആ സ്വപ്നങ്ങൾ തിരശ്ശീലയിൽ ജീവൻ നൽകുന്നതിൽ മുൻനിരയിൽ നിൽക്കുന്ന സംവിധായകരിൽ പ്രമുഖനാണ് കെ.ജി ജോർജ്ജ് . ഹിറ്റ് മേക്കിങ്ങിന്റെ സ്ഥിരം ഫോർമുലകളിൽ നിന്ന് മാറി ചിന്തിക്കാൻ മടി കാണിക്കുന്ന; ഇനി അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചപ്പോഴൊക്കെ കൈ പൊള്ളിപ്പോയിട്ടുള്ള സംവിധായകരാണ് മലയാളത്തിലധികവും. എന്നാൽ തന്റെ പൂർവ്വസൃഷ്ടികളോട് യാതൊരു തരത്തിലും സാമ്യമില്ലാത്ത പുത്തൻ സൃഷ്ടികൾ കെ.ജി ജോർജിന് ഒന്നിന് പിറകെ ഒന്നായി ആവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. സിനിമയ്ക്ക് യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾ ഇല്ല എന്ന സത്യം ഏറ്റവും നന്നായി മനസിലാക്കിയത് കൊണ്ടാകാം കെ.ജി ജോർജ്ജ് സിനിമകൾ ഒന്നിനൊന്ന് ഒന്ന് വേറിട്ട് നിൽക്കുന്നു.

ഒരേ കേന്ദ്ര കഥാ ബിന്ദു ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ലേഖയുടെ മരണം ഒരു ഫ്ലാഷ് ബാക്ക് , യവനിക, മലയാളത്തിലെ ആദ്യ സൈക്കോളജിക്കൽ ത്രില്ലർ സ്വപനാടനം, ക്ലാസിക്കൽ ആക്ഷേപ ഹാസ്യ ചിത്രം പഞ്ചവടിപാലം, മലയാളത്തിലെ സുപ്രധാന സ്ത്രീപക്ഷ ചിത്രമായ ആദാമിന്റെ വാരിയെല്ല എന്നിവയെല്ലാം തന്നെ സംവിധാന മികവിന്റെ അനന്യത കൊണ്ട് വേറിട്ട് നിൽക്കുന്നതിന്റെ കെ.ജി ജോർജ്ജ് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഓരോ സിനിമയുടെ സ്വാംശീകരണത്തിലും അവതരണത്തിലും കെ.ജി.ജോർജിന് മാത്രം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഈ വ്യക്തിത്വമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ലോകത്തെ തന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച സംവിധായകരിലൊരാളായി മാറ്റുന്നത്.

1946-ൽ തിരുവല്ലയിലായിരുന്നു കുളക്കാട്ടിൽ ഗീവർഗീസ് ജോർജ്ജ് എന്ന കെ.ജി ജോർജിന്റെ ജനനം. ചെറുപ്പം മുതലേ സിനിമയെന്ന സ്വപനം മനസിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വപനത്തിന് ചിരക്മുളയ്ക്കുന്നത് പുണെ ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പഠനം ആരംഭിക്കുമ്പോഴാണ്. സിനിമയിലൂടെയുള്ള സ്വപനാടനത്തിന്റെ ബാലപാഠങ്ങൾ അവിടെ നിന്നും അദ്ദേഹം സ്വായത്തമാക്കിയെങ്കിൽ സംവിധാനം എന്ന ക്രാഫ്റ്റ് പൂർണ്ണമായും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നത് സംവിധായകൻ രാമു കാര്യാട്ടിന്റെ സംവിധാന സഹായിയായി പ്രവർത്തിച്ച കാലഘട്ടത്തിലാണ്. അങ്ങനെ 1972 - ൽ രാമു കാര്യാട്ടിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങിയ മായ ജോർജിന്റെ സിനിമയിലെ ആദ്യ കാൽവയ്പ്പായി. 1974-ൽ തന്റെ ഗുരുവിനൊപ്പം നെല്ല് എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ തിരക്കഥയെഴുതുവാനും അവസരം ലഭിച്ചു. സാമ്പത്തികമായും കലാപരമായും വളരെ വലിയ വിജയമായിരുന്നു ചിത്രത്തിന്റെ ഏറ്റവുമധികം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട ഘടകം അതിന്റെ തിരക്കഥയായിരുന്നു.

സൈക്കോട്രിസ്റ്റായിരുന്ന സൈക്കോ മധുവിന്റെ ചെറുകഥയെ ആസ്പ

ദമാക്കി 1975 -ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ സ്വപനാടനമായിരുന്നു കെ.ജി ജോർജിന്റെ ആദ്യ സംവിധാന സംരംഭം. മലയാളത്തിലെ പ്രേക്ഷകർക്കും സിനിമാ പ്രവർത്തകർക്കും ഒരു പുത്തൻ അനുഭവമായിരുന്നു സ്വപനാടനം. അന്നേ വരെ മലയാളികൾ സ്ഥിരം കണ്ടുവന്നിരുന്ന രീതിയിൽ നിന്നും സിനിമ എന്ന മാധ്യമത്തെ വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ കെൽപ്പുള്ളതായിരുന്നു സ്വപനാടനം. ജീവിതത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന വെല്ലുവിളികളും ദുരാനുഭവങ്ങളും എങ്ങനെ മനുഷ്യ മനസിനെ ബാധിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ പുത്തൻ ആവിഷ്കാരമായിരുന്നു സ്വപനാടനം. കഥാപാത്രങ്ങളെ കേവലം വസ്തുക്കളായി മാത്രം കണ്ടിരുന്ന കാലത്താണ് ജോർജ്ജ് തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ത്രിമാന രൂപം നൽകി ആദരിക്കുന്നത് ! മികച്ച ചിത്രത്തിനുള്ള കേരള - ദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങൾ നേടിയ ചിത്രത്തിലൂടെ കെ.ജി ജോർജ്ജ് എന്ന പേര് ഇന്ത്യൻ സിനിമാ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

കെ.ജി ജോർജിൻറേതായി 5 ചിത്രങ്ങൾ പുറത്തിറക്കിയ വർഷമായിരുന്നു 1978. അതിൽ പി. പത്മരാജന്റെ രചനയിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട രാപാടികളുടെ ഗാഥ ആ വർഷത്തെ മികച്ച ചിത്രത്തിനുള്ള സംസ്ഥാന പുരസ്കാരം നേടിയ തൊഴിച്ചാൽ ബാക്കി ചിത്രങ്ങളൊന്നും തന്നെ കെ.ജി ജോർജ്ജ് എന്ന സംവിധായകന്റെ അടയാളപ്പെടുത്തലുകളായില്ല. 1979 -ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ ഉൾക്കടൽ മുൻ വർഷത്തിന് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യൂ. ഒരു പുരുഷനോട് മൂന്ന് സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരേ സമയം തോന്നുന്ന താത്പര്യം മൂലം രൂപീകൃതമാകുന്ന അതിസങ്കീർണ്ണ മനുഷ്യാവസ്ഥകളാണ് ചിത്രം ചർച്ചചെയ്യുന്നത്. 79-ൽ നിന്ന് കാലം ഒരു പാട് മുന്നോട്ട് പോയിട്ടും ഉൾക്കടലിന്റെ പശ്ചാത്തല സംഗീതവും ഗാനങ്ങളും വേറിട്ട് നിൽക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ എണ്ണം പറഞ്ഞ മ്യൂസിക്കൽ ഡ്രാമാ ചിത്രമായി ഉൾക്കടൽ കാലത്തിന്റെ പരീക്ഷണങ്ങളെയൊക്കെ അതിജീവിച്ച് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

1980-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ മേള ജോർജിന്റെ മാസ്റ്റർപീസ് എന്നു വിളിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള ചിത്രമാണ്. സർക്കസ് കൂടാരങ്ങളിലെ കൗതകങ്ങൾക്കുമപ്പുറമുള്ള ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ നേരനുഭവമാണ് മേള. സർക്കസ് കൂടാരങ്ങളിലെ വിഭിന്ന ശേഷിക്കാരായ കോമാളികളുടെ വേഷമണിയുന്ന സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ കഥയിൽ എല്ലാവരും കാണുന്ന കൗതകങ്ങൾക്കു മറുപുറം കാണാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ജോർജ്ജ് മേളയിലൂടെ. ജോർജ്ജ് ചിത്രങ്ങളിലെന്നും വിഷയമാകാറുള്ള വൈവാഹിക ജീവിതം

ഇവിടെയും വിഷയമാകുന്നുണ്ട്. രഘുവെന്ന എന്ന നടനാണ് വിഭിന്ന ശേഷിയുള്ള കേന്ദ്ര കഥാപാത്രത്തെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ മറ്റ് വിഭിന്ന ശേഷിയുള്ള അഭിനേതാക്കളും ചിത്രത്തിലുണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ വൈകല്യങ്ങൾ മനസിനെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നുവെന്ന് ചിത്രം ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്. സമൂഹം സ്നേഹം പങ്കുവയ്ക്കുമ്പോൾ വിഭിന്ന ശേഷിക്കാർക്കും പാവപ്പെട്ടവർക്കും ജീവിതം മറ്റൊന്നിലും ദുരിതങ്ങളുമായി ഇടപഴകി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നവർക്കും മാറ്റിവയ്ക്കുന്ന സഹതാപവും പുച്ഛവും സംശയവുമൊക്കെ കലർന്ന ജീവിതത്തിന്റെ ബാക്കി പത്രമായിരുന്നു മേള. സഹതാപത്തിനുമപ്പുറം സ്നേഹം തങ്ങൾ അർഹിക്കുന്നില്ല എന്ന വേദനാജനകമായ തിരിച്ചറിവാണ് മേള.

മലയാള സിനിമയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളൊക്കെ നന്മയേയോ അല്ലെങ്കിൽ തിന്മയേയോ മാത്രം ശ്ലാഘിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് 1981-ൽ കോലങ്ങൾ എന്ന ചിത്രം കെ.ജി ജോർജിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. മനുഷ്യൻ പൂർണ്ണമായും നല്ലതൊ ചീത്തയൊ അല്ലാത്തതുപോലെ മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ പരിച്ഛേദനത്തിൽ നിന്നും രൂപപ്പെടുത്തുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കണം എന്ന് അരക്കിട്ട് ഉറപ്പിക്കുന്ന ചിത്രമായിരുന്നു കോലങ്ങൾ. പി.ജെ ആന്റണിയുടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ ആത്മാവ് എന്ന ചെറുകഥയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ചിത്രം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത്.

1982 85 വരെയുള്ള വർഷങ്ങളായിരുന്നു കെ.ജി ജോർജ്ജ് എന്ന സംവിധായകന്റെ സിനിമാ ജീവിതത്തിലെ സുവർണ്ണ വർഷങ്ങൾ. തൊടുമുടി തെല്ലാം പൊന്ന് മാത്രമല്ല നല്ല പത്തരമാറ്റുള്ള, കാമ്പുള്ള തനി തങ്കമാക്കിയിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. 1982-ലാണ് ഇന്ത്യൻ സിനിമയിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച ത്രില്ലർ ചിത്രമായ യവനിക പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. ഭരത് ഗോപി, തിലകൻ, മമ്മൂട്ടി, ജലജ, നെടുമുടി വേണു എന്നീ മികച്ച അഭിനേതാക്കളുടെ പ്രകടനം കൊണ്ടും ചിത്രത്തിന്റെ ക്രാഫ്റ്റു കൊണ്ടും യവനിക ഇന്ത്യ മുഴുവൻ നിരൂപക പ്രശംസ പിടിച്ചു പറ്റി. ഒരു നാടക ട്രൂപ്പിന് തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലെ തബലിസ്സിന്റെ തിരോധാനത്തിന് ശേഷം നേരിടേണ്ടി വരുന്ന അപ്രതീക്ഷിത ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയാണ് ചിത്രം മുന്നോട്ട് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. കഥാപാത്ര രൂപീകരണത്തിലും സംഭാഷണത്തിലുമെല്ലാം ഒരു മാസ്റ്റർ ക്രാഫ്റ്റിന്റെ വൈഭവം ചിത്രം വിളിച്ചോതുന്നുണ്ട്. അക്കിരോ കുറസോ വ വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത റോഷമോൺ ഇഫക്ട് അവലംബിച്ച് ലോകത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട സിനിമകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങളിലൊന്നാണ് യവനിക. 41 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഇന്നും യവനിക അതേ പുതുമയോടെയാണ് തന്നെയാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്.

1983 - ൽ മറ്റൊരു ത്രില്ലർ ചിത്രമായ ലേഖയുടെ മരണം ഒരു ഫ്ലാഷ് ബാക്കിലൂടെ ഇന്ത്യ മുഴുവൻ ഒരു പുതു തരംഗത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു. സിനിമയിൽ സ്ത്രീകൾ അനുഭവിക്കുന്ന കെടുതികളെ പറ്റി ഒരു പാട് ചർച്ചകൾ നടക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിന് വളരെ മുൻപ് അത്തരം വിഷയം മുന്നോട്ട് വച്ച് ചിത്രമാണ് ലേഖയുടെ മരണം ഒരു ഫ്ലാഷ് ബാക്ക് . ഇന്ത്യൻ സിനിമയിലെ ആൺ മേൽക്കോയ്മയുടെ കഥ അറിയാതെ

സിനിമയിലഭിനയിക്കണമെന്ന മോഹത്തോടു കൂടി മദ്രാസിലെത്തുന്ന ഒരു യുവതിയുടെ ജീവിതവും മരണവും അതിന്റെ പിന്നാമ്പുറ കഥകളുമാണ് ചിത്രം. സിനിമാ രംഗം അടിക്കിവാഴുന്ന ആൺ ലൈംഗിക താര എങ്ങനെ സ്ത്രീകളെ വസ്തു വത്കരിക്കുന്നുവെന്ന് ഒരു സ്ത്രീയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ വരച്ചിടുകയാണ് ഈ ചിത്രം . ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ഫെമിനിസ്റ്റ് ചിത്രങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ എന്നും ഈ ചിത്രത്തിന് പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ട്.

ജോർജിന്റെ മറ്റൊരു പ്രധാന സ്ത്രീപക്ഷ സിനിമയാണ് 1984 ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ ആദാമിന്റെ വാരിയെല്ല . മലയാളികളുടെ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന പേട്രിയാർക്കിയുടെ നേർച്ചിത്രം വിവിധ സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക ചുറ്റുപാടുകളിലുള്ള മൂന്ന് സ്ത്രീകളുടെ ജീവിതങ്ങളിലൂടെ വരച്ചിടുകയാണ് ആദാമിന്റെ വാരിയെല്ലിലൂടെ ജോർജ്ജ്. പാരലൽ നരേറ്റീവ് എന്ന സാങ്കേതികതയിലൂന്നി മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത സ്ത്രീകളുടെ പച്ചയായ ജീവിതത്തിലൂടെ ക്യാമറ കൊണ്ട് നടത്തിയ യാത്രമാത്രമാണ് ആദാമിന്റെ വാരിയെല്ലിന് എന്ന് ചിത്രം വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ പ്രേക്ഷകന് തോന്നി പോകും. 'വീട്', 'കുടുബം' എന്നീ സാമൂഹിക ഉപകരണങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് മലയാളിയുടെ പേട്രിയാർക്കിക്കൽ മനോഭാവം എങ്ങനെ സ്ത്രീകളെ നിസാരവത്കരിക്കുന്നുവെന്നും ഇത്തരം കുടുബങ്ങളിൽ ഗാർഹിക പീഡനമുൾപടെ അനുഭവിച്ച് പോകാൻ ഇടമില്ലാതെ സ്ത്രീകൾ എങ്ങനെ നരകിച്ച് ജീവിക്കുന്നുവെന്നും ചിത്രം വരച്ചിടുന്നു. ഒടുവിൽ ചിത്രത്തിന്റെ അവസാന രംഗത്ത് സംവിധായകൻ വരച്ച ഫ്രെയ്മിനുള്ളിൽ പോലും ഒതുങ്ങേണ്ടതല്ല സ്ത്രീയെന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിധം ക്യാമറ തട്ടിമറിച്ച് സംവിധായകനെയും കടന്നു സ്വാതന്ത്രത്തിന്റെ ആകാശത്തേക്ക് പറക്കുന്ന

സ്ത്രീകളെയാണ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോർത്ത് വാൾ ബ്രേക്കിങ്ങ് എന്ന സിനിമാ സങ്കേതം ഏറ്റവും സർഗാത്മകമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ മലയാള ചിത്രമാണ് ആദാമിന്റെ വാരിയെല്ല .

കെ.ജി ജോർജ്ജെന്ന സംവിധായകൻ തന്റെ ഓരോ ചിത്രത്തിനും നൽകുന്ന അനന്യതയുടെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവായിരുന്നു 1984-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ രാഷ്ട്രീയ-ആക്ഷേപഹാസ്യ ചിത്രം പഞ്ചവടിപ്പാലം. ആശയ സംഹിതകളുടെ അമിതഭാരമില്ലാതെ അത്യാഗ്രഹം എന്ന ഒരു ലക്ഷ്യത്തിനു വേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം രാഷ്ട്രീക്കാരാണ് ചിത്രത്തിന്റെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങൾ. പുരാണങ്ങളിലെ പല കഥാപാത്രങ്ങളും എൺപതുകളിലെ കേരള രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തിലേക്കെത്തിക്കുക വഴി ഒരു കോമഡി മാസ്റ്റർ പീസ് രൂപീകരിക്കാൻ കെ.ജി ജോർജിന് പഞ്ചവടിപ്പാലത്തിലൂടെ സാധിച്ചു. അതേസമയം ഇരകൾ (1985) ലൂടെ, മാറി മാറിവരുന്ന രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യം എങ്ങനെ ഒരു നാട്ടിലെ യുവജന തയെ ബാധിക്കുന്നുവെന്ന് ജോർജ് പഠിപ്പിച്ചു വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അന്നത്തെ ദേശീയ രാഷ്ട്രീയത്തിനും ചിത്രത്തിനുമുള്ള സാമ്യതയും വിഷയത്തിന്റെ അവതരണവും ഉൾപ്പെടെ

ഇരകൾ എല്ലാ വിഷയത്തിലും ശക്തമായ നിലപാടുള്ള ചലച്ചിത്രമായി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. 1987ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ കഥയ്ക്ക് പിന്നിൽ, 88 - ലെ മറ്റൊരാൾ 89 - ലെ യാത്രയുടെ അന്ത്യം, ഈ കണ്ണി കൂടി (1990) അവസാന ചിത്രമായ 1998-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ ഇളംവംകോട് ദേശം എന്നിവയെല്ലാമൊന്നെ വിഷയാവതരണത്തിലും പ്രമേയത്തിലും വേറിട്ട് തന്നെ നിന്നു.

പത്മരാജനും ഭരതനുമൊപ്പം തന്നെ മലയാളം മിഡിൽ സിനിമയുടെ പ്രധാന വക്തവായിരുന്നു കെ.ജി ജോർജ്. സിനിമാ പ്രേമികൾ അല്ലാത്ത സാധാരണക്കാരെ തിയേറ്ററിൽ പിടിച്ചിരുത്താൻ സാധിക്കുന്ന എന്നാൽ കലാമൂല്യത്തിൽ ഒട്ടും തന്നെ പിന്നിൽ നിൽക്കാത്തവയാണ് ഓരോ ജോർജ് ചിത്രവും . അദ്ദേഹത്തെ പറ്റി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട 8 1/2 ഇന്റർ കട്ടസ് എന്ന ലിജിൻ ജോസ് സംവിധാനം ചെയ്ത ഡോക്യുമെന്ററി ചിത്രത്തിൽ പറയുന്നത് പോലെ വ്യത്യസ്ത വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ നടത്തിയ ബോധപൂർവമായ ശ്രമമാണ് ഓരോ ജോർജ് ചിത്രവും . സിനിമയാക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു സ്വപനവും കെ.ജി ജോർജ് കണ്ടിട്ടില്ല. വേറിട്ട സിനിമയുടെ ആ സ്വപ്നാടനത്തിന് യവനിക വീഴ്ചന്മേൽ അവസാനിക്കുന്നത് മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രതിഭയുള്ള , വ്യത്യസ്തതയുള്ള സംവിധായക ജീവിതമാണ്. പ്രണാമം.

SET DESIGN, VFX AND ANIMATION CONVERGE IN CINEMA : PRAKASH MOORTHY

**Renowned animation professor
in an online chat with Deepthi Durai**

Sir, what is the contribution of set designer/animatorto contemporary cinema? Once upon a time, set design was one thing and VFXanother. Animation was yet another. Today, sets are designed in the physical as well as the virtual. Sometimes they are merged so cleverly that, it is difficult to understand where one stops and the other begins. Virtual sets are made using software that is also used to make backgroundsin 3D animation cinema, game design and immersive forms like VR, AR, ER, etc. This is probably where set design, VFX and animation techniques have converged, though they are in fact, distinct entities to begin with.

From the middle of the 1980s computer games began evolving. Today it is difficult to find people who have not experienced it in some way or the other. The quality of games has advanced so rapidly that innovations in the area have raced ahead and speeded up into other applications. One way it intruded into cinema is in the area of set design. Taking signals from the camera that acquires the images of an actor as it moves around her, the (reality) engine generates and projects/feeds in real time, corresponding interactive backdrops behind the actor. Thus the final images captured have the actor performing in an immersive photo real world that in the true sense does not exist at that point in time and space.

In cinema, set design is part of a plan to make images meaningful. It is a large part of the 'mise-en-scene'. It is well known that we intervene and alter reality so that the narrative becomes more real and believable. In all kinds of cinema, there is a threshold for 'Suspension of Disbelief', within which we design our story telling. Today, filmmakers push the limits of 'Suspension of Disbelief' to higher levels to achieve their aims. They are not alone; modern authors, poets, musicians, artists, philosophers and theoretical scientists... all push the avant garde packet. The new audience expects it, almost demands it.

How do you balance creativity with technical skills in your animation process?

Though I do technology heavy projects sometimes, I try to keep myself close to conceptualizing. I oversee execution only in the last stages, in checking if the materialization justifies the original concept.

The stages in the production of animation have not changed theoretically; technology has helped in speeding up the process. However, Miyazaki films from the studio Ghibli, considered the best in the world today, still adhere to the older classical methods of production, hand drawn and painted.

Though one must keep abreast of new methods and technologies, a sketchbook to draw out concepts, and some pencils and paper to write your ideas would be sufficient. This has not changed and I do not think it will change soon, however much AI tries.

What software and tools do you use for your animation work and can you discuss your workflow in creating animations for movies?

I mostly use free software named KRIYA for doing my 2D animation I also use PROCREATE to work out my animation designs. Ever since covid messed up our world, the idea of sitting with hundreds of animators in a studio has ebbed. Now I do story boards and key frame animations from home or wherever I am. (Thanks to technology). I then send them to various studios (they have become smaller since covid) across the country and sometimes outside for production.

Lately, my associations with cinema have been in designing title animations, designing storyboards and working on Art Direction and Production Design. I have become interested in designing and producing Graphic Narratives.

Anand Patwardhan

INDEPENDENT DOCUMENTARY FILM MAKING IN INDIA

MADHU ERAVANKARA

Cinema came to India soon after its first exhibition in Paris. The first screening of the Lumiere films were held at Bombay in July 1896. With his actuality film 'The Wrestlers' (1899), Harichandra Sakharam Bhatwadekar opened up the arena of filmmaking in India. It was heralded as the first documentary film of India too. The colonial period witnessed the emergence of a large number of documentary filmmakers who recorded mainly the political agitations in connection with the freedom struggle. Most of these films were of news reel type. The British also used the documentary medium to propagate their policies and practices in the pretext of serving India.

Documentary filmmaking in India flourished in the post-independence period too, mainly in the government sector. Films Division of India was established in 1948 to disseminate the development strategies of the newly formed government. Films Division documentaries were screened compulsorily in theatres before the regular show. But the documentaries acted as the mouth piece of the government. It was very difficult even to think of independent documentaries under state sponsorship. We may recall the name of Sukhadev, who managed to bring out the prototypes of independent documentary films in this connection. Sukhdev's documentaries like 'And Miles to Go' (1965), 'After the Eclipse' (1967), 'India-67' (1968) and 'Nine Months to Freedom' (1972) followed the norms of independent documentaries in a sense. Sukhadev, for a period, enjoyed the freedom of expressing his individual vision within the institutional framework of Films Division. But it didn't last long.

Independent Documentaries

Now, one may ask the natural question, what exactly is meant by independent documentaries? How will you define the term in the Indian context? As Rajesh James and Sathyaraj Venkiteswaran put it in the introduction of their book 'India Retold', 'Independent documentary refers to a body of unique cultural, artistic and issue based films that emerged during or after the Emergency in India in the 1970's'. The films depart from the convention and the logic of the state sponsored documentaries. The independent documentary filmmakers 'retold India through constructing competing cultural narratives, alternative geopolitical imaginaries and desirable features'. They represented a 'critical vision that resists normalised, naturalised, institutionalized ways of seeing things as they tried to foreground the marginalised, subaltern and unrepresented voices and issues'. These filmmakers always sought private or crowd funding for their productions. Thus they could follow independent vision and freedom of expression, which at times made them to fight with the state as such.

Post -emergency period was a fertile soil for independent documentary filmmakers. Issues related to caste, communalism, dalit and tribal movements and human rights violations were rightly projected by these filmmakers. Poverty, illiteracy and corruption were addressed unlike the state sponsored documentaries. They could find any social hostilities and bring them to the attention of the public. Thus independent documentary films acted as a corrective force in the society. The common people and the unrepresented voices gained an opportunity to exercise collective power expected in a democratic country.

History of Independent documentary filmmaking in India

The national emergency and suspension of civil liberties triggered the production of independent documentaries. Filmmakers like Anand Patwardhan, Suhasini Mulay, Tapan Bose, Gautam Ghose and Utpalendu Chakravarthy entered the scene with their powerful documentaries. But it was Anand Patwardhan who pioneered independent political documentary filmmaking in India. His film 'Waves of Revolution' (1971) on the government repression during the Bihar movement, is considered as the first true independent political documentary of India.

The post- emergency period brought in new areas for independent documentary film production. The unprecedented mobilisation of women, especially in the unorganised sector paved the way for tackling women oriented issues like rape, dowry and domestic violence. Deepa Dhanraj's 'Yugantar' women collective could produce a few documentaries on women empowerment. Meera Dewan's 'Gift of Love' (1983) also falls under this category.

The demolition of Babri Masjid happened on 6 December 1992, as an outcome of the growing religious fundamentalism in India. As a result, communalism became a major subject of concern for the filmmakers. Deepa Dhanraj had already explored the topic of the rise of Hindu Nationalist politics in her documentary film 'Kya hua Is Shahar ko?' (1986). 'Ram ke Naam' (1992) by Anand Patwardhan also focused on the Hindu fundamentalism. Madhusree Dutta, Lalit Wachani and a host of independent filmmakers analysed the anatomy of hate politics through their films.

The impact of human intervention on nature and its destructive influence were portrayed in the documentaries of Sanjay Kak, Shriprakash, Meghnath, Biju Toppo and K. P. Sasi.

The new millennium witnessed the birth of an array of independent documentaries on varied topics. Gujarat riot of 2002 had great impact on documentary film production, and a series of films appeared in the aftermath. 'Hey Ram: Genocide in the Land of Gandhi' -2002 (Anand Patwardhan), 'Godhra Tak: The Terror Trial' -2003 (Subhradeep Chakravarty), 'Final Solution' -2004 (Rakesh Sharma) were some of the notable films of this period. A series of experimental documentaries were made by filmmakers like Amar Kanwar, Pankaj Rishikumar, Paromita Vohra, Nishta Jain, R. V. Ramani and Surabhi Sharma.

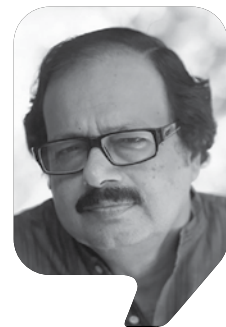
Docu-Festivals

Two major documentary film festivals take place in Mumbai and Thiruvananthapuram. The Mumbai International Documentary Film Festival happens once in two years.

The other one is the annual International Documentary and Short Film Festival of Kerala (IDSFK) hosted by KSCA in Thiruvananthapuram. The Mumbai festival is organised by Films Division of India and so naturally the interest of the central govt. is reflected in the selection of films. The IDSFK, is more liberal in its selection of films. Apart from these major festivals, a number of documentary film festivals are organised by film societies, private groups and educational institutions.

It is a disheartening fact that only political documentaries are promoted in these festivals. Ziga Vertov, the legendary Russian documentary filmmaker once exclaimed, 'fiction cinema is poisonous and dying, the documentary is the future'. Yes, he is right. The fiction cinema has become so poisonous and malicious. Only documentary films can speak out the untold truth. And the future of cinema in India lies in the independent documentary filmmaking, where the filmmakers can dream of a national vision, which is unbiased and ethical.

(Madhu Eravankara is a national and state awards winning documentary filmmaker, film scholar, film critic, film teacher, film juror and author. Formerly, Professor & Head, Dept. of Film Studies, Thunchathuzhuthachan Malayalam University, Tirur, Kerala.)

OTT PLATFORMS IN LESOTHO

THEMBA PHAKATHI

The surge of Over-The-Top (OTT) streaming services in Lesotho is attributed to several unique cultural and educational factors within the nation. These factors have played a significant role in the utilization of OTT platforms and the decline of traditional cinema and theatre culture.

In Lesotho, the traditional cinema and theatre culture has been relatively under-developed when compared to Western countries or even neighboring nations. The absence of cinemas and theaters within the country has historically made access to cinematic and theatrical experiences somewhat challenging. The unavailability of such venues in Lesotho's smaller towns and rural areas, coupled with the challenges of maintaining these venues, has led to a deficiency in cultural exposure. As a result, OTT services have filled the void by providing an accessible and convenient platform for Lesotho's population to explore various forms of visual entertainment.

Lesotho's educated population, particularly those with higher levels of formal education, has been instrumental in the adoption of OTT services. Many educated individuals in Lesotho have an affinity for diverse forms of entertainment and are well-versed in navigating digital platforms. Their exposure to global media trends and a wide array of

content types has fueled the demand for OTT services. These individuals often seek content that aligns with their international exposure and educational backgrounds, which OTT platforms excel in providing. The availability of international content on platforms like Netflix and Showmax caters to their preferences, allowing them to enjoy a broad spectrum of shows, movies, documentaries, and more.

Educated individuals tend to have a keen understanding of the convenience and cost-efficiency offered by OTT services. The ability to stream content at any time, on multiple devices, aligns with the busy and often unpredictable schedules of educated professionals in Lesotho. This accessibility is paramount, especially in the absence of a well-established cinema and theatre infrastructure. It enables them to stay connected with global culture and the latest trends without the need to travel long distances to find entertainment venues.

SHIFT IN TECHNOLOGY BRINGS NEW FILM CULTURE IN LESOTHO

BOHLOKOA LEPHOI

Lesotho, a landlocked country in Southern Africa, boasts a unique geography, situated entirely above 1,000 meters (3,281 feet) in elevation. Despite this distinctive natural setting, Lesotho faced a significant challenge when it came to cinema culture. The country saw the closure of its cinemas, exemplified by the shuttering of Ster-kinekor in 2014. This closure was largely attributed to the absence of a local film industry and a limited number of professional films produced within the nation. Lesotho, however, has recently witnessed a growing interest in films among Basotho audiences, with a maturing film appreciation level.

While the passion for cinema has grown among Basotho, the local filmmaking industry remains in its infancy, characterized by a dearth of professional, locally produced films, except for short films. Consequently, the production of films in Lesotho lacks commercial viability for the few individuals involved, further fueling the appreciation for international cinema. In this context, the people of Lesotho have turned to international cinema for their entertainment and cultural enrichment. The absence of cinemas has not hindered their pursuit of global film experiences. Instead, they have embraced new avenues of cinematic engagement. The advent of Over-the-Top (OTT) streaming platforms has played a transformative role in shaping how Basotho interact with international cinema. The streaming giant Netflix, in particular, has become a game-changer. Over the past year, Netflix subscriptions in Lesotho have skyrocketed by an impressive 50%, reflecting the increasing demand for diverse content that transcends local offerings. The cost-effectiveness and convenience of these platforms have contributed to their growing popularity.

People can now access a vast library of international films that were once out of reach. OTT platforms, through their affordable and accessible approach, serve not only as a source of entertainment but also as a conduit for cultural exchange and mutual understanding. Basotho audiences are now able to explore films from different countries, expanding their horizons and gaining exposure to diverse cultures and perspectives. This access fosters a sense of global unity and appreciation for the richness of human diversity.

Social media also plays a pivotal role in this cinematic transformation. Platforms such as Facebook, Twitter, and YouTube empower individuals to share trailers, snippets, reviews, and recommendations for international films. This not only aids in discovering new content but also fosters connections among international cinema enthusiasts. Social media creates a virtual community for film aficionados in Lesotho, filling the void left by the absence of physical theatres. It serves as a space for virtual discussions, recommendations, and the sharing of

cinematic experiences. Lesotho film enthusiasts are no longer limited by geographic constraints. Through the power of the internet and social media, they can engage with a global audience and immerse themselves in the rich tapestry of international filmmaking. This newfound sense of unity and appreciation for global cinema transcends the country's physical boundaries, bringing the world of film to their fingertips. The absence of cinemas and an underdeveloped local film industry in Lesotho has led to a remarkable transformation in the way its people engage with cinema. The rise of OTT platforms and the influential role of social media have bridged cultural gaps, broadened access to international cinema, and promoted mutual understanding. Lesotho is now experiencing a cultural shift, with technology and virtual communities playing a pivotal role in fostering a global love for cinema in the country.

MUSIC ENHANCES STORYLINE

RADHAKRISHNAN RKP

Hans Zimmer

Music has always been a crucial element of cinema, enriching the storytelling, expressing feelings and captivating viewers. In movies, songs and background scores/ leitmotif do not just add to the story; they are a vital means of conveying emotions. They are renowned for their capacity to evoke a wide spectrum of emotions, whether it is the happiness of a romantic duet, the sorrow of a heartfelt ballad or the exuberance of an item number. Songs also play a significant role in establishing a connection between the audience and the characters' emotions.

It is evident that songs can have a substantial impact on a film's box office success. Music is an indispensable part of the overall cinematic experience and when executed well, it can heighten a movie's emotional resonance, entertainment value and connection with the audience. Some films are immortalized by their chart-topping songs or background scores/ leitmotif. Successfully integrating music into the film's narrative and theme is essential for leaving a lasting impression on the audience and achieving strong box office returns.

Here are a few examples of how songs have contributed to the success of Hollywood films:

Titanic (1997): The song "My Heart Will Go On" performed by Celine Dion became synonymous with the film. It not only won an Academy Award for Best Original Song but also played a crucial role in the film's massive box office success, as it resonated with the film's romantic themes and emotions.

The Lion King (1994): The soundtrack for this animated Disney film, featuring songs by Elton John and Tim Rice, including "Can You Feel the Love Tonight" and "Circle of Life," played a significant role in the film's success. The songs added to the film's emotional depth and memorability, making it a classic.

The Sound of Music (1965): The musical numbers, including "Do-Re-Mi" and "My Favorite Things," are integral to the film's charm and appeal. The songs helped make the movie a timeless classic and blockbuster.

Bohemian Rhapsody (2018): The biographical film about Queen and Freddie Mercury used

the band's iconic songs to great effect. The musical performances, especially the Live Aid concert reenactment, contributed to the film's appeal and commercial success.

Guardians of the Galaxy (2014): The film's soundtrack, known as the "Awesome Mix," featured a collection of popular songs from the 1970s and 1980s. These songs not only enhanced the movie's nostalgia factor but also played a crucial role in its box office success.

The recurring musical themes (leitmotif) employed in movies such as "The Good, the Bad and the Ugly" by Ennio Morricone, "Jaws" by John Williams, and "The Godfather" by Nino Rota played a significant role in establishing a sense of consistency and fostering an emotional bond between the characters and the viewers. Other instances of this can be observed in the use of leitmotif in the popular "Sethurama Iyer" series of Malayalam films and in "Manichitrathazhu", where it also enhanced the cinematic experience thereby enhancing the theatrical success of the movies.

Bollywood, often recognized for its extravagant musical productions, is celebrated for its opulent musical sequences. In numerous Hindi films, songs themselves serve as integral components of the storytelling. Many blockbusters like "Silsila," "Kabhi Kabhie," "Abhimaan," "Roja" and "Taal" owe their success to the immense popularity of their songs. A strategically placed song can advance the plot, provide essential background information, or mark significant turning points. For example, in the movie "Kabhi Khushi Kabhie Gham," the song "Bole Chudiyan" signifies a pivotal moment as it represents a family reunion.

The Hindi film industry enjoys a vast and diverse viewership, and its songs mirror this diversity. They incorporate elements from various Indian regions, appealing to a broad range of cultural backgrounds. This inclusivity has contributed to the global fascination and acceptance with Hindi cinema.

Bollywood playback singers, including Kishore Kumar, Mohammed Rafi, Mukesh, Lata Mangeshkar, Kumar Sanu, Sonu Nigam, Arijit Singh among others have lent their melodious voices to some of Indian cinema's most iconic songs. Their singing prowess played a pivotal role in creating unforgettable music. Renowned poets like Gulzar, Anand Bakshi, Javed Akhtar to name a few and a multitude of gifted music directors like Naushad, Salil Chaudhury, Madan Mohan, R.D. Burman, Laxmikant- Pyarelal and A.R. Rahman etc. have crafted chart-topping songs that have been instrumental in the success of numerous Bollywood films. Their compositions have made an enduring impact on the industry and contributed to the triumph of countless movies. A notable instance is A.R. Rahman's soundtrack for "Lagaan", "Roja" "Bombay" etc. which received widespread acclaim.

Hindi film songs are designed to cater to a broad and diverse audience, ensuring mass appeal. Whether it's a romantic ballad like "Tum Hi Ho" from "Aashiqui 2" or an energetic item number like "Chikni Chameli" from "Agneepath," Bollywood songs span various genres and themes, making them accessible to a wide audience.

Malayalam movie songs are also well-known for their profound and poetic nature, frequently imparting significant philosophical or societal messages that enrich the storytelling and character evolution. Renowned

poets such as Vayalar Rama Varma, ONV Kurup, P. Bhaskaran, Sreekumaran Thampi, Yusuf Ali Kecheri, Rafeeqe Ahammed and others have contributed to Malayalam lyrics, crafting timeless songs infused with literary excellence. Songs do play an important role in the success of a multitude of Malayalam films, just as they do in films from other Indian film industries.

Malayalam film songs are celebrated for their profound emotional resonance and their capacity to establish a connection with the audience. They frequently mirror the characters' feelings and the central themes of the movie. In the case of the 1993 blockbuster "Manichitrathazhu," the song "Oru Murai Vanthu Parthaya," beautifully encapsulates the emotional core of the narrative. Also, the songs "Manasa maine varoo" and "Kadalinakkare ponore," written by the legendary poet Vayalar and composed by Salil Chaudhury, played a pivotal role in popularizing the film "Chemmeen" and making it an all-time hit.

A lot of Malayalam films infuse their songs with elements of traditional music and folk, which contributes cultural genuineness and a deeper connection to the narrative. An excellent example is the film "Neelakkuyil," which is arguably one of the earliest super hits in Malayalam cinema and is adorned with folk elements. These songs, thoughtfully penned by P. Bhaskaran and composed by K. Raghavan, such as "Kayalarikathu valayerinjappol" and "Ellarum Chollanu," continue to be beloved hits in Kerala.

Malayalam cinema is renowned for its abundant talent in the field of music direction and composition, giving rise to unforgettable soundtracks. The com-

positions by legendary figures like G. Devarajan, M. S. Baburaj, Dakshina Moorthy, Raveendran, Johnson, and M. Jayachandran among others have left an indelible mark on Malayalam audience. Collaborations such as Vayalar-Devarajan and P. Bhaskaran-Baburaj were pivotal for the success of Malayalam movies during the sixties and seventies. In subsequent eras, teams like Kaithapram-Johnson and Girish Puthencherry-Raveendran played a crucial role in turning many films into blockbusters. The catalogue of such songs is extensive.

Malayalam films have been blessed with some of India's most celebrated playback singers, including K.J. Yesudas, P. Jayachandran, S. Janaki, P. Suseela and K.S. Chithra. Their soulful and melodious voices have added richness and appeal to innumerable Malayalam film songs.

Malayalam film songs have garnered national and international recognition through various awards and honors. Securing awards for songs can significantly enhance a film's visibility and success. A notable illustration of this is the song "Manushyan Mathangale Srishtichu" from the film "Achanum Bappayam" which received the national award, as well as "Easwaran Hinduvala" from "Postumane Kananilla" and "Poomuthole" from "Joseph," both of which received numerous awards and accolades which enhanced the success of the respective movies.

In Indian cinema, songs play a central role in determining a film's success. Malayalam cinema places a strong emphasis on emotional depth, lyrical excellence and cultural authenticity to connect with the audience, while Hindi and Tamil cinema leverage mass appeal, spectacle, branding and global reach to make its songs resonate with a broader viewership. Whether in a regional or national context, songs are a potent tool in the hands of filmmakers, significantly contributing to a film's success and impact, both creatively and commercially. The enduring influence of songs in Indian cinema serves as a testament to their ability to enhance storytelling and entertainment.

(Author is the former Joint Registrar of MG University, Kottayam ; now associating with the IQAC of Marian College)

WOMEN EMPOWERMENT IN MALAYALAM CINEMA

WAFU MUHAMMED

The best means to assess the progress of any society or community is to know the status of women in that society. As home makers their virtues are always extolled. In literature and visual arts they are angelic, exceptionally beautiful, seductive, emotional, innocent and very kind human beings. They are also objects of sexual pleasure, invariably harassed by men who are strong; socially, economically and politically. In modern society they resist suppression and they dare to question the status quo. In the new normal social order women are gaining the power of an individual, especially in the area of strategic life choices. They hold the power over material and intellectual assets and brazen out the prevailing ideology.

the past women were victims of social evils like rape, exploitation, domestic violence, eve teasing, work place harassment etc. But now women are becoming more powerful both in society and in cinema. The old stereotyped weeping women who silently suffer or who appear as dancers, whores and concubines are slowly disappearing and the bold and beautiful women who are capable of making decisions in their own lives and in the families are emerging in movies. This researcher examined 1083 Malayalam films released through theatres during 2004-2014 to find out the empowerment of women characters. Out of 1083 films only 29 films were women-centric movies and merely 8 movies really depict the theme of women empowerment.

Cinema as an institution has a vital role to play in the formation of a modern state and civil society. Ambitious and successful working women are a minority in the Kerala society and the conflicts between their professional and domestic lives are depicted only in some movies. This workplace outside the home is knit into the texture of her personality very subtly and is often subsumed within the larger demands of the nuclear family.

The Indian film industry has relayed on the male lead actors from the evolutionary stages of cinema. There was a general perception that actresses as lead characters cannot attract the audience. Despite the negative attitude, there were a few movies that made an impact by coming up with themes with strong female characters winning critical acclaim and audience support. The box office collection too was over whelming.

The 21 st century brought in many changes particularly through Bollywood's commercial movies with female leads. Gradually this trend spread to other Indian language films. Women have emerged as a powerful, independent and confident humans bold enough to express their views and opinions aboutlove, family life and society at large. The bold and beautiful characters of Angelina Jolie and Julia Roberts too were role models for Indian film makers.

The great Indian kitchen

“The great Indian kitchen” is a 2021 Malayalam film directed by Jeo Baby, which received significant attention and acclaim for its portrayal of women’s empowerment and the challenges women face in traditional Indian households. The film serves as a powerful commentary on the patriarchal norms and expectations that persist in many Indian families. This thought-provoking and socially relevant narrative eloquently portrays the challenges faced by women in traditional India families and the journey of self- discovery and empowerment they undertake.

The film revolves around the life of a newly married woman, played brilliantly by Nimisha Sajayan, who moves into her husband’s ancestral home. What appears to be a routine household drama quickly unveils itself as a powerful critic of gender roles, patriarchy and the suppression of women’s voices in society. As the female protagonist embraces her role in the kitchen, the film subtly addresses the expectations placed on women to confirm to traditional roles. The film serves as a metaphor for the expectations, norms, and confines imposed on women within the family structure. The protagonist’s daily routine of cooking and cleaning becomes a powerful representation of the

drudgery and monotony that women often endure in such setups. This metaphorical portrayal is a pivotal aspect of the film’s narrative. As the story unfolds, the female protagonist slowly begins to question and resist the oppressive traditions and expectations placed on her. Her journey towards empowerment is inspiring as she starts to assert her individuality, independence and rights. Her resistance is not dramatic but rather a silent revolution that encapsulates the essence of women’s empowerment. It calls attention to need for change, respect for individuality, and the empowerment of women within their households; not just a buzzword but an ongoing journey challenging the status quo and rewriting own narratives.

Jaya Jaya Jaya Hey

Another impactful movie on women empowerment is *Jaya Jaya Jaya Hey* (2022), a black comedy directed by Vipin Das. The film stars Darshana Rajendran and Basil Joseph. This satire on gender stereotypes received highly positive reviews from both critics and audiences. The film follows Jaya (Darshana Rajendran), a young woman who is constantly monitored and controlled by her family and society. Jaya, however, is not content with her life. She wants to be independent and make her own choices. One day, Jaya meets Vineeth (Basil Joseph), a man who is different from anyone she has ever met. She challenges stereotyped gender roles and asserts, that women are as capable as men, and that they should be free to make their own choices about their lives.

The film has been praised for its realistic portrayal of women's lives in India. It has to be praised for its humor and its positive message of actualising the dreams and ambitions courageously. The heroine's dare devil karate fights later became a viral video in the social media. Many imitations of wives beating their husbands in the reels seems to be the new normal in the society.

Udhaharanam Sujatha, another Malayalam film, known for its rich storytelling and impactful narratives, has often been a platform for addressing societal issues and advocating for change. The 2017 Malayalam film is directed by Phantom Praveen. It is another shining example of how the industry can be a catalyst for women's empowerment and societal transformation. It's a remake of the Hindi film "Nil Battery Sannata". The story revolves around the struggles of Sujatha, a single mother working as a housemaid, who dreams of providing a better education for her daughter. The film focuses on their relationship and Sujata's relentless efforts to ensure her daughter's success. It's a heart-warming and inspirational story about the pursuit of education and challenges of life.

മലയാള സിനിമയിലെ ദളിതർ

അശ്വിൻ ശ്രീനിവാസൻ

മാനവ വികസനത്തിന്റെയും സാമൂഹിക ക്ഷേമത്തിന്റെയും സാമൂദായിക ഐക്യത്തിന്റെയും മാതൃക എന്നാണു കേരളത്തെ കുറിച്ച് പൊതുവിൽ ഉള്ള വിലയിരുത്തൽ. എന്നാൽ ഇത് സത്യവസ്ഥയുടെ മറുപുറം പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ തടയുന്ന ഒരു വാദഗതി മാത്രമാണ്. ജാതി എന്നത് കേവലം പഴങ്കഥയാണെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയാണ് സമൂഹത്തിൽ ജാതിയുടെ പ്രിവിലേജ് അനുഭവിക്കുന്നവർക്കുള്ളിൽ നിലനിൽക്കുന്നത്. ജാതി ചിന്തയും ജാതിയുടെ പേരിലുള്ള മാറ്റിനിർത്തലുകളും ഒരു പ്രശ്നമായി തുടരുന്നു എന്ന് അംഗീകരിക്കാനുള്ള മടിയും വിസമ്മതവും മലയാള സിനിമയിൽ ജാതീയതയുണ്ടോ എന്ന വിശകലനത്തിന് വിഘാതമായി നിൽക്കുന്നു.

ജാതീയതയുടെ തീജ്വാല വിഴുങ്ങിയ ക്യാപിറ്റോൾ തിയേറ്ററിന്റെ ചാരത്തിൽ നിന്നാണ് മലയാള സിനിമാ വ്യവസായത്തിന്റെ പിറവി. അവിടുന്ന് തൊണ്ണൂറു വർഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഇപ്പുറവും അടിസ്ഥാന ജനവിഭാഗമായ ദളിതർക്ക് മലയാള സിനിമ അപ്രാപ്യമായി തുടരുന്നു. സിനിമയുടെ പ്രമേയം ആയിക്കോട്ടെ സിനിമാരംഗത്തെ പ്രവർത്തകരുടെ എണ്ണത്തിൽ ആയിക്കോട്ടെ ദളിത് പ്രാതിനിധ്യം വളരെ ചുരുക്കമായി

തന്നെ നിലനിന്നു പോകുന്നു. ജാതി വ്യവഹാരം സിനിമയിൽ വലിയ തോതിൽ അദ്യശ്യമായി തുടരവെ, സവർണ ജാതി ആഖ്യാനങ്ങൾ കഥാഗതിയിൽ കൂടുതലായി ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചു.

മലയാള സിനിമയിൽ ജാതി ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നത് സവർണ്ണരുടെ അഭിമാനം വിളിച്ചോതുന്ന രൂപത്തിലായിരുന്നു. മുഖ്യധാരാ സിനിമകളിൽ ഈ പ്രവണത എത്രത്തോളം ശക്തവുമായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. മലയാളത്തിലെ മുൻനിര നടൻമാർ പലപ്പോഴായി ഉന്നതകുലജാതരായി തിരശീലയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇവരുടെ ചിത്രങ്ങളിൽ പലതവണ ദളിത് വിരുദ്ധതയും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. എഴുത്തുകാരും സംവിധായകരും അവരുടെ ഉള്ളിലെ ജാതിമേൽക്കോയ്മയും റിസർവേഷൻ വിരുദ്ധതയും ഈ നിലയിൽ സിനിമകൾ വഴി പ്രകടിപ്പിച്ചുപോന്നു. നരസിംഹ മന്നാടിയാരും, മംഗലശ്ശേരി നീലകണ്ഠനും, തേവവള്ളിപ്പുറവിൽ ജോസഫ് അലൈക്സാണ്ടറും, പുലിക്കാട്ടിൽ ചാർലിയും, ആനക്കാട്ടിൽ ചാക്കോച്ചിയും തകർത്താടിയ വെള്ളിത്തരിയിൽ ദളിത് സ്വത്വമുള്ള നായകന്മാർ വിരളമാണ്. ദളിതരുടെ കഥകളും അവരുടെ ജീവിതവും വെള്ളിത്തരിയ്ക്കു അത്ര അഭി

കാമ്യം ആയിരുന്നില്ല. അവരെ എപ്പോഴും താഴെക്കിടയിൽ ഉള്ളവരായി ചിത്രീകരിക്കാനാണ് മലയാള സിനിമ ശ്രമിച്ചത്. സിനിമയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന തെറി കളിൽ പോലും ഇത് പ്രകടമായിരുന്നു. പുലയാടി മോനെന്നും ചെറുയെന്നും നായകൻ വിളിക്കുമ്പോൾ തീയേറ്ററുകളിൽ ഉയർന്ന കയ്യടികൾ സമൂഹത്തിലെ ജാതി വിവേചനത്തിന് തെളിവാണ്. ഭൂപരിഷ്കരണത്തിന്റെ ഫലമായി കോളനികൾ ആയിമാറിയ ഇടങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ കുറ്റവാളികൾ എന്ന നിലയ്ക്കാണ് സിനിമകളിൽ കാണിക്കുന്നത്. ക്രിമിനലുകളുടെ താവളങ്ങൾ ആണ് മലയാള സിനിമയിൽ കോളനികൾ. നല്ല ഇല്ലത്തെ നായരടോ എന്ന് അപ്പുകുട്ടൻ ചന്ദ്രലേഖയിൽ പറയുമ്പോൾ അപ്പോവിഷം ഉള്ള ജാതി അല്ല എന്നാണു ഇരവി കുട്ടിപ്പിള്ള പറയുന്നത്. സവർണ്ണൻ പരിശുദ്ധൻ എന്നാണിവിടെ സംവിധായകൻ പറയുന്നത്. ഇതേ സംവിധായകന്റെ അദ്വൈതം എന്ന ചിത്രത്തിലും കാണാം പച്ചയായ ദളിത് വിരുദ്ധത, കുതിരവട്ടം പപ്പു അവതരിപ്പിച്ച കൈയ്യത്താൻ ഇതിൽ ദേവസം ബോർഡ് മെമ്പറാണ്. റിസർവേഷൻ ഉള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് അയാൾ ആസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നത് എന്ന് സിനിമയിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ദളിതർ എന്നാൽ വിവരം കുറഞ്ഞ, തൊലി കറുത്ത, നേരേ പെരുമാറാൻ അറിയാത്ത ആൾക്കാരെന്നാണ് സിനിമകൾ പറഞ്ഞു വെച്ചിരുന്നത്. ഇത് പോലെ ഒരുപാട് ഉദാഹരണങ്ങൾ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞകാല മലയാള സിനിമകളിൽ കാണാൻ കഴിയും.

ന്യൂ ജനറേഷൻ സിനിമകളുടെ കടന്നു വരവോടുകൂടി വള്ളുവനാടൻ ശൈലിയിൽ നിന്നൊരു മാറ്റം മലയാള സിനിമയിൽ വന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ ഒരു ദളിത് ഇടം മലയാള സിനിമയിൽ ഉണ്ടായിവരുന്നതും കാണാം. മുൻവർഷങ്ങളേക്കാളേറെ ദളിത് പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള സിനിമകൾ ഇന്ന് മലയാളത്തിൽ വരുന്നു. കമ്മട്ടിപ്പാടവും, ഉണ്ടയും, പടയും, പുഴുവും ഒക്കെ ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. ഈ ചിത്രങ്ങൾ വാണിജ്യ വിജയവും പ്രേക്ഷക പ്രീതിയും നിരൂപക പ്രശംസയും ലഭിച്ചവയാണ്. ഗംഗയും ബാലൻ ചേട്ടനും പ്രതീകങ്ങളാണ്, സമൂഹത്തിലെ ഉന്നതർ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ചു ഉപേക്ഷിച്ച ദളിതരുടെ പ്രതീകങ്ങൾ. ഉണ്ടയിലെ മണി സാറിനെയും നമ്മൾ എല്ലാവരും കണ്ടതാണ്. മലയാള സിനിമയിൽ ആദ്യത്തെ തൊലിവെളുത്ത ദളിത് കഥാപാത്രമാണ് മമ്മൂട്ടി അവതരിപ്പിച്ച എസ്. ഐ. മണികണ്ഠൻ. മണിയുടെ വീട്ടിലെ സ്വീകരണമുറിയിലെ മഹാത്മാ അയ്യൻകാളിയുടെ ചിത്രത്തിലൂടെ അന്തർലീനമായത് അയാളുടെ ദളിത് വ്യക്തിത്വമാണ്. ഈ സിനിമയിൽ ലൂക്മാൻ അവതരിപ്പിച്ച

ഈ സിനിമകൾ ഇന്ന് മലയാളത്തിൽ വരുന്നു. കമ്മട്ടിപ്പാടവും, ഉണ്ടയും, പടയും, പുഴുവും ഒക്കെ ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. ഈ ചിത്രങ്ങൾ വാണിജ്യ വിജയവും പ്രേക്ഷക പ്രീതിയും നിരൂപക പ്രശംസയും ലഭിച്ചവയാണ്. ഗംഗയും ബാലൻ ചേട്ടനും പ്രതീകങ്ങളാണ്, സമൂഹത്തിലെ ഉന്നതർ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ചു ഉപേക്ഷിച്ച ദളിതരുടെ പ്രതീകങ്ങൾ. ഉണ്ടയിലെ മണി സാറിനെയും നമ്മൾ എല്ലാവരും കണ്ടതാണ്. മലയാള സിനിമയിൽ ആദ്യത്തെ തൊലിവെളുത്ത ദളിത് കഥാപാത്രമാണ് മമ്മൂട്ടി അവതരിപ്പിച്ച എസ്. ഐ. മണികണ്ഠൻ. മണിയുടെ വീട്ടിലെ സ്വീകരണമുറിയിലെ മഹാത്മാ അയ്യൻകാളിയുടെ ചിത്രത്തിലൂടെ അന്തർലീനമായത് അയാളുടെ ദളിത് വ്യക്തിത്വമാണ്. ഈ സിനിമയിൽ ലൂക്മാൻ അവതരിപ്പിച്ച

സിവിൽ പോലീസ് ഓഫീസർ ബിജു കുമാർ ആദിവാസി സമുദായത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരാളാണ്. ഇതിന്റെ പേരിൽ കൂടെ ഉള്ള പോലീസ്കാരിൽ നിന്ന് ഒരു പാട് അധിക്ഷേപവും നേരിടുന്നു. ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന മിഥ്യാധാരണകളുടെ നേർക്കുള്ള കണ്ണാടിയാണ് ഈ ചിത്രങ്ങൾ. ദളിതരുടെ പോരാട്ടത്തിന്റെ കഥ പറഞ്ഞ പടയും ദളിതർ ഇന്നും അനുഭവിക്കുന്ന മാറ്റിനിർത്തൽ തുറന്നു കാട്ടിയ പുഴുവും മലയാള സിനിമയിൽ വന്ന ദളിത് ഇടം തുറന്നു കാട്ടുന്നു. ഇവയോടെ പ്പം തന്നെ പറയേണ്ട ഒരു ചിത്രമാണ് നായാട്ട്. ആദ്യ കാഴ്ചയിൽ ഒരു ദളിത് അനുകൂല ചിത്രമായി തോന്നുമെങ്കിലും അത് പറഞ്ഞു വെക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയം ദളിതന് അനുകൂലമല്ല.

ഇതുപോലെ സിനിമാപ്രവർത്തകരുടെ കാര്യം എടുത്താലും മലയാളം പിന്നോട്ടാണ്. പി.കെ.റോസ്സി എന്ന ആദ്യനായികയെ നാടുകടത്തിയ അന്നുതൊട്ട് ഇന്ന് വരെ ദളിത് വിഭാഗത്തിൽ നിന്നൊരു നായികയും മലയാള സിനിമയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കലാഭവൻ മണിയും വിനായകനും ഒഴികെ ദളിത് വിഭാഗത്തിൽ നിന്നൊരു നായകനടനെയും മലയാള സിനിമയിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ല. ഇവർക്ക് രണ്ടുപേർക്കും മാത്രമേ മുഖ്യധാരാചിത്രങ്ങളിൽ പ്രധാനവേഷങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. അവിടെയും ഇവരുടെ കഥാപാത്രങ്ങൾ മിക്കതും ദളിത് ഐഡന്റിറ്റി ഉള്ളവ ആയിരുന്നു. കരുമാടിക്കൂട്ടനും, വാസന്തിയും ലക്ഷ്മിയിലെ രാമുവും താഴ്ന്ന ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. കമ്മട്ടിപ്പാടത്തിലെ ഗംഗയും ഇതേ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നാണ്. ഇവർ രണ്ടും കഴിഞ്ഞാൽ മിമിക്രി കലാരംഗം വഴി സിനിമാരംഗത്തേക്ക് വന്ന കുറച്ചു ഹാസ്യ നടന്മാർ മാത്രമേ ഇന്ന് ദളിതരായി മലയാളത്തിലുള്ളൂ. നടീമാരുടെ എണ്ണം വളരെ

ചുരുക്കം എന്ന് തന്നെ പറയേണ്ടി വരും. ലെനിൻ രാജേന്ദ്രനും ഡോ. ബിജുവും കഴിഞ്ഞാൽ അറിയപ്പെടുന്ന സംവിധായകരുടെ എണ്ണവും ചുരുക്കമാണ്.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ തമിഴ് സിനിമാമേഖലയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ ഏറെ മുന്നിലാണെന്ന് പറയാം. ദളിത് പ്രമേയത്തിലുള്ള നിരവധി സിനിമകൾ അവിടെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ മുഖ്യധാരാ സിനിമകളിൽ ദളിത് ജീവിതം ചർച്ചയാകുന്നു. അവിടെ ദളിത് വിഭാഗത്തിൽ നിന്നുള്ള നടന്മാരെയും സംവിധായകരെയും മുൻനിരയിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. വെട്രിമാരനും, മാരി സെൽവരാജും, പാ. രഞ്ജിത്തും അവരുടെ സിനിമകളിലൂടെ ദളിതരെയും അവരുടെ ജീവിതവും വെള്ളിത്തിരയിൽ എത്തിക്കുന്നു. അസൂരനും, കാലയും, ആടുകുളവും, പരിയേറും പെരുമാളും എല്ലാം ദളിത് രാഷ്ട്രീയം പറയുന്ന സിനിമകളാണ്. മലയാളത്തിൽ ഈ നിലയിലുള്ള സിനിമകൾ വന്നു തുടങ്ങിയിട്ടില്ല.

പരിയേറും പെരുമാളിന്റെ അവസാനത്തിൽ പരിയൻ പറയുന്നുണ്ട്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളായി ഇരിക്കുന്നതുവരെയും ഞാൻ നായയായി ഇരിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്ന കാലംവരെ ഇവിടെ ഒന്നും മാറാൻ പോകുന്നില്ല. സിനിമയിലേക്ക് വരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദളിത് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരുപാടുപേരെ പിന്നോട്ട് വലിക്കുന്നത് പൊതുസമൂഹത്തിൽ തനിക്കു കിട്ടുന്ന അംഗീകാരങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യാകുലതകൾ ആയിരിക്കാം. മലയാള സിനിമ നൂറ്റാറിന്റെ നിറവിലേക്കെത്തുമ്പോഴെങ്കിലും ദളിതരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ മുഖ്യധാരയിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിധത്തിലുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും സിനിമ നിർമാണത്തിൽ ഇക്കൂട്ടരുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടാവുമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാം.

COLLEGE LIFE IN INDIAN CINEMA

RENITA MARIA DOMINIC

Indian movies often depict college life as a period filled with diverse experiences, encompassing friendships, romance, academic challenges, social issues and personal growth. Some of the common portrayals of college life in Indian cinema are romance and relationships, friendship and camaraderie, challenges and pressure, cultural and extracurricular activities, rebellion and social issues, student-teacher relationships and coming of age and self-discovery. Some of the notable Indian films that extensively feature college life include 3 Idiots (2009), Jo Jeeta Wohi Sikandar (1992), Kuch Kuch Hota Hai (1998), Rang De Basanti (2006) and Student of the Year (2012).

South Indian cinema, encompassing the film industries of Tamil, Telugu, Kannada and Malayalam, has its unique portrayals of college life, often resonating with the regional cultures and specific nuances like cultural richness and traditions, strong emphasis on education, action and sports-oriented narratives, social issues and realism, humour and entertainment, strong friendship bonds and loyalty, unique cultural elements and campus politics and rivalries. Some of the well-known South Indian films that prominently featured college life include Premam (Malayalam-2015), Kirik Party (Kannada-2016), Kadhal Desam (Tamil-1996), Classmates (Malayalam-2006), Pranayavarnangal (Malayalam-1998), Niram (Malayalam-1999), Chocolate (Malayalam-2007), Happy Days (Tamil-2007), Aanandam (Malayalam-2016), Hridayam (Malayalam-2022) and many more.

The evolution of cinema reflects not only advancements in technology and storytelling but also the changing values, societal norms and cultural shifts across different eras. One striking aspect of this evolution can be observed in the portrayal of relationships in films across generations. The comparison between relationships in old films and new gen films unveils a profound shift in how love, partnerships and human connections are depicted on screen. The cinematic landscape has transformed, mirroring the changes in societal attitudes, individual freedoms and a more inclusive approach to representing diverse relationships. Examining these differences between old film “Kuch Kuch Hota Hai” and new generation film like “Student of the Year” reveals a fascinating narrative of how story telling around relationships has

evolved over the years. This comparison serves as a window into the shifting cultural paradigms and a testament to the progress and inclusivity embraced by contemporary cinema. The exploration of these cinematic representations not only highlights the transformation in storytelling techniques but also showcases the broader societal changes and a more nuanced understanding of human connections. The old films frequently depicted more traditional stereotypical where gender roles were clearly defined. They portrayed stereotypical stories where gender roles where men were depicted as strong, assertive and the primary breadwinners, while women were portrayed as nurturing, supportive and often reliant on male characters. They idealized romantic love, portraying it in a more sentimental and sometimes overly dramatic manner. They often lacked diversity and inclusivity in their portrayal of relationships, focusing on heterosexual ones and not representing the broad spectrum of sexual orientations or diverse relationship dynamics. They portrayed lack of open communication or resolution of conflicts, often relying on misunderstandings and dramatic twists to drive the plot. They often depicted relationships where individuals' lives were intertwined completely, often showing that romantic love was the centre of their existence. Many old movies depicted the theme of arranged marriages, showcasing the importance of family consent and traditions in relationships. New generation films challenge the traditional roles, presenting relationships where both partners equally share responsibilities and make decisions together. These films tend to emphasize the importance of communication and actively resolving con-

flicts in relationships, promoting healthier and more realistic relationship dynamics. They often focused on the importance of individuality and personal growth within a relationship, highlighting that a healthy relationship involves supporting each other's personal goals and ambitions. "Shalini ente koottukaari (1978)", evolves a relationship between a teacher and student. An age gap has been created to confirm to the old notion that men must be older than women. But in "Niram", (1999), the girl loves her family friend's son. They address each other as "Eda and poda". In the movie, "Premam (2016)", the boy loves his teacher. But the ragging incident in the movie affirms the male dominance in social life. In 'Doctor Love', the female character is much more bolder and confronts the male dominance.

Recent Indian films have placed a strong emphasis on women's empowerment. Female characters are portrayed as independent, assertive and career-oriented. Movies like "Piku," "Queen," "Thappad" and "Veere Di Wedding" showcase female protagonists who navigate relationships on

their terms, prioritizing their own aspirations and independence. These movies address topics such as live-in relationships, divorce, mental health in relationships and interfaith marriages. "Lust Stories," "Kabir Singh," and "Manmarziyaan" are examples of movies that challenge traditional norms and explore controversial or sensitive relationship themes. These kinds of movies reflect the unique blend of cultural, social and academic aspects of college life. They not only entertain but also often resonate with the audience, capturing the nostalgia and essence.

REVIEW BOMBING

**Will Negative Reviews
Impact Film Industry**

**DEEPTHI DURAI AND
CHRISTY CHRISTURAJAN**

In the digital age, the power of technology has given us a platform to voice our opinions on various socio-political issues, including our thoughts on movies. While articulating our views through reviews is considered a democratic right, the practice of “review bombing” has raised serious concerns in the cinema industry. This phenomenon has the potential to ruin the livelihoods of filmmakers, leading to declining incomes and damage to the reputation of film makers.

Genuine and constructive reviews are crucial for the film industry’s growth. However, there is a growing tendency among some individuals who post negative comments even without watching the entire movie. Such hasty reviews not only misinform the audience but also dissuade potential viewers. In today’s world, many rely on reviews to decide whether a movie is worth their time and money.

A Victim of Review bombs.

Some reviews are motivated by personal vendettas or political agendas, rather than a genuine evaluation of a movie's quality. The impact of these negative reviews, often originating from fake accounts, can be devastating for filmmakers and actors, as it results in a wafer-thin audience.

As if this wasn't alarming enough, a disturbing practice has emerged in the Malayalam film industry, where some reviewers demand money from renowned directors in exchange for posting positive reviews. This unethical conduct compromises the integrity of reviews and misguides the audience, further damaging the credibility of the industry.

"Criticizing a cinema can be justified because it's a work of art. Any artistic creation when it is released in a public platform is open to criticism. Any person has a right to call a spade a spade", says M. Vijayakumar.

Despite the rise of these unethical practices, there are individuals like George, Noble and Zacheriah who choose to regard reviews in a positive light. They believe that reviews

help audiences make informed decisions about the movies they intend to watch. Constructive criticism can be beneficial, leading to improvements in the film industry.

The controversy surrounding "review bombing" has reached new heights when Kerala's first-ever cinema review bombing case was registered in Kerala High Court. Ubaini E, the director of the film "Rahel Makan Kora" has taken legal action against the dubious reviewers. Muheen Rauf, director of the film "Aromalinte Adyathe Pranayam," has also approached the courts to complain about adverse impact of these dishonest practices in the film industry.

It's true that some review bombings are deliberately orchestrated to undermine famous directors and actors. This unethical behaviour threatens the livelihoods of many individuals working in the film industry

Reviews are a valuable tools for audiences to gauge the worth of a movie, but the rise of review bombings from fake accounts have cast a shadow on the film industry. Genuine and constructive criticism would always be helpful in sustaining the film industry. The fake reviews without watching a movie is unethical and pernicious to the growth of the film industry.

George Mathew

CAPITAL CITY'S AMBASSADOR OF WORLD CINEMA

ZACHERIAH JOHN

He is one of the prominent connoisseurs of art cinema in Kerala, an effervescent, cheerful and unforgettable gentleman who rubs shoulders with the renowned film makers in India and abroad. He steadfastly and almost single-handedly organised an international Film Festival in Trivandrum every year from 1996 to 2013.

The Trivandrum International Film Festival (TIFF) is synonymous with this unassuming film buff, George Mathew, a former employee of ISRO. He was Director of TIFF for 18 years. At 80+ he continues to enjoy watching films at major international festivals, including IFFI and IFFK.

George Mathew, along with his friends founded the Chalachithra Film Society in 1976. They used to screen films every week-end in several theatres in Trivandrum. When the audience participation increased, they started an annual week – long international Festival in 1966, TIFF. After 18 years it lowered the curtains forever due to many reasons.

“Miracles do happen, in my case too often, George reminisces the challenge he has taken up in conducting the first TIFF in September 1996 with shoe-string budget of Rs 5 lakhs. It was a grand festival inaugurated by Budhadeb Dasgupta. In the succeeding festivals Chalachitra could bring many award-winning films and internationally and nationally known film makers. However when IFFK grew like a banyan tree and the sponsors backed out TIFF was on ventilator. The last TIFF was held in August 2013.

Chalachitra's glory is retained now with an annual G. Aravindan Award. It is an esteemed forerunner of IFFK and George remains an ambassador of international cinema in the capital city.

TIMELESS ARTISTRY: A GLIMPSE INTO MALAYALAM FILM POSTERS

CARMEL MARIA JOSE

Skilfully crafted film posters have historically played a crucial role in promoting films and continues to be significant in the industry. The primary objective of a film poster is to entice the audience. This is achieved through the prominent display of the movie title in bold and captivating fonts. Actor's names are also typically included on the poster to emphasize the star power associated with the film. Moreover, the poster's design, colour palette, and typography are carefully chosen to effectively convey the film's mood and atmosphere. In essence, a film poster encapsulates the film's narrative as its core content, with the primary purpose of serving as a promotional tool, all the while embracing the prevailing visual culture of its time. As a result, the history of film posters is intrinsically intertwined with the development of visual culture.

Dadasaheb Phalke, the pioneer of Indian cinema, utilized a hand-painted promotional artwork for his groundbreaking film, "Raja Harishchandra," the first Indian film. According to the Limca Book of Records, the honour of the first recognized film poster of an Indian movie goes to Baburao Painter's hand-painted creation for "Maya Bazaar," released in 1923.

Today, these vintage hand-painted film posters can be found in the collections of

private enthusiasts, museums, and auction houses, both in India and abroad.

In the realm of Malayalam cinema, the passage of time is marked not only by the evolution of storytelling and technology but also by the visual treasures encapsulated in the posters of old films. The most striking feature of old Malayalam film posters is the intricate hand-painted artwork. Talented artists would meticulously craft these posters, showcasing the film's characters, key scenes, and emotions with brushstrokes and vivid colors. The typography in old Malayalam film posters was a work of art in itself. Elaborate and ornate fonts were used to showcase the film's title, giving each poster a unique personality. The text would be hand-painted to complement the overall design, and the combination of artistic fonts and vivid colors created a visually captivating effect. Some poster artists in the old Malayalam film industry, such as G. S. Sethumadhavan, P. N. Menon, S.A Nair, R.K. Radhakrishnan, Gayathri Ashokan and Sabu Colonial and Akkitham Narayanan and Neethi Kodungalloor achieved iconic status for their contributions. Their artistic interpretations of films played a significant role in promoting and popularizing the movies.

SMALLTOWNS IN MALAYALAM CINEMA

SHERIN P SHAJI

Stories set in small towns and villages are now making waves in Mollywood. Some of the recent critically-acclaimed hits had local stories with a global appeal. Woven into the warp and weft of the region in which the story is located, the films portray a theme that has minute details meticulously captured in every thread of the tale. Many critically-acclaimed films in Malayalam today are firmly rooted in the small towns and villages of Kerala

“What is wonderful about Kerala is that there is so much of geographical diversity despite its small size. As a result, most of the places, ranging from the coastal belt from north to south and the high ranges, have inherited their own dialect and ways of life. Moreover, even when we talk about the coastal belt, the dialect, food and lifestyle of Malayalis living in Kasaragod, for instance, is quite different from coastal villagers in Alappuzha or Thiruvananthapuram,” says Sangeeta Dutta, a filmmaker. Faluknama Das, the Telugu remake of Lijo Jose Pellissery’s *Angamaly Diaries*, celebrates the Telangana dialect, for some time now, should be studied to understand how much Vishwak Sen was able to depict the local culture of Telangana. Malayalam cinema has been moving into small towns to great success. *Angamaly Diaries* and *Kumbalagi Nights* were all about *Angamaly*, a small town in Ernakulam district that has its sub-culture when it comes to food, dialect and lifestyle.

Villages in Malayalam Movies

The village in Malayalam cinema has grown in size to accommodate a more multi-dimensional group of characters and ideas. Directors often have the annoying habit of creating oversimplified backgrounds to set their stories. Take, for example, the village in early Malayalam cinema, often depicted as an idyllic, pristine small town featuring a host of simple, straightforward characters. Untarred roads, elongated tiled-roof homes, paddy fields, decadent temples, makeshift tea shops, and ponds form the backdrop of the nameless village in Sathyan Anthikad’s *Ponmuttayidunna Tharavu*. In every Anthikad film village brims with all things cheerful and ordinary, amongst which

he finds his unusual story. Everyone knows their route around the village and strangers are met with an almost intrusive welcoming smile. These types of villages are common in every nook and corners of Kerala. The villagers are charmingly sketched—Thattaa Baskaran (Sreenivasan), the local goldsmith who is besotted with Snehalatha (Urvashi), watched over by her greedy father, the village astrologer (Innocent). The tea shop owner (Mammukoya), home-grown trader (Oduvil Unnikrishnan), the Velichapadu (Jagathy Sreekumar), the elderly Hajjar (Karamana Janardhanan) and his young bride (Parvathy) could be seen everywhere in Kerala.

Three decades later, Dileesh Pothan and Syam Pushkaran recreated a similar village in the backdrop of Idukki, with a narrative built around a farcical thread, the way young man who cleans his chappals after a bath can be seen only in inner villages of Idukki, but Thattaa Baskaran is a common figure in Kerala. In the early days of Malayalam cinema, Madras was the constant referent of the city-images in films. While the lack of infrastructure required for film production in Kerala accounted for Madras becoming the landscape for Malayalam cinema initially, later it became a habit for the filmmakers to shoot in the city of Madras. In the 80s, if the village was often the milieu for warm, fuzzy relationships and innocuous men and women in Sathyan Anthikad films, Priyadarshan crafted narratives where characters were transplanted from a village into cities (Poochakkoru Mookuthi, Aram +Aram =Kinnaram) and their hilarious struggles with it. Or in the 90s and 2000s, he created imaginary villages with real and imaginary characters and presented them in psychedelic costumes. He created

an aboriginal tribe in the narrative and caricatured them for laughs (Thenmavin Kombathu). Kumbalangi Nights, creates a coastal village with four dysfunctional brothers, who are closely intertwined with the coastal village they hail from. Lijo Jose Pellisery's 'Ee Ma Yau', set in a coastal village in South Kerala, is a satire on death. It digs deeper into the history and ethnicity of the Syrian Christian community, exploring their ceremonies and rituals in detail. Though Zachariah and Mushin Parari did work around the same feel-good template for Sudani from Nigeria, it's again the narrative and characters which stopped them from being cloyingly sweet. If Anthikad mostly worked around the Valluvanadan belt, Zachariah placed Sudani in a village in Malappuram.

Right from his first film Annayum Rasoolum (2013), which highlighted the living spaces of Mattancherry and Vypeen in Kochi, all the works of Rajeev Ravi had deep roots in the region in which the story was set. If his second film, Njan Steve Lopez, focussed on the lives of a community hailing from the coastal belt in the capital city, with its specific lifestyle, Kammattipaadam was, in effect, situated in Kochi's past and present.

The Malayalam film's experiments with the small towns and villages of Kerala grew as a new genre in Mollywood.

മേളയുടെ നാൾവഴി

സബിതാ നസീർ / ജോബി പേരാമ്പ്ര

കുട്ടിക്കാനത്തെ രാജ്യാന്തര ചലച്ചിത്രമേളയ്ക്ക് കുട്ടിക്കാനം മരിയൻ കോളേജിലെ മാധ്യമ പഠന വിഭാഗത്തോളം പഴക്കമുണ്ട്. 2017 ലാണ് മാധ്യമ പഠന വിഭാഗം ആരംഭിക്കുന്നത്.

ആ വർഷം തന്നെ രാജ്യാന്തര ചലച്ചിത്രമേളയെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഇന്റർനാഷണൽ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ ഓഫ് ഇന്ത്യയും ഇന്റർനാഷണൽ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ ഓഫ് കേരളയും സന്ദർശിച്ചിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവയുടെ ചെറിയൊരു പതിപ്പ് കുട്ടിക്കാനത്തും ഉണ്ടാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു.

കിഫ് ഒന്നാം പതിപ്പ് - 'മൽഹാർ 2017'

പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വിളിച്ചോതുന്ന ചിത്രങ്ങളുമായി 'മൽഹാർ 2017' എന്ന പേരിൽ കുട്ടിക്കാനം മരിയൻ കോളജ് മാധ്യമ പഠന വിഭാഗത്തിന്റെയും കേരള സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ ആദ്യ രാജ്യാന്തര ചലച്ചിത്രമേള കുട്ടിക്കാനത്ത് നടന്നു. 2018 ജനുവരി 17 ന് പ്രശസ്ത ഫിലിം എഡിറ്റർ ശ്രീ. രഞ്ജൻ എബ്രാഹം ആദ്യ ചലച്ചിത്രമേളയ്ക്ക് തിരി തെളിച്ചു. മേളയിൽ മലയാള ചിത്രങ്ങളായ പേരറിയാത്തവർ, ഒറ്റാൽ, ഹോളി വുഡിൽ നിന്നുള്ള വാൾ-ഇ, ദി നെതർലൻഡ്സ്, നാസ്, വൺ എഎം, വൈൽഡ് സ്ക്രോബെറീസ് തുടങ്ങി 21 ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കേരള ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ ഷാജി എച്ച്, റീജിയണൽ കോ-ഓർഡിനേറ്റർ ഷാജി അമ്പാട്ട്, സംവിധായകൻ അരുൺ ബോസ്, സംവിധായകനും നിരൂപകനുമായ മധു എറവൻകര, മരിയൻ കോളജ് മാനേജർ ഫാ. ജെയിംസ് കോഴിമല, പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. റോയ് പഴയപറമ്പിൽ തുടങ്ങിയവർ മേളയിൽ സംസാരിച്ചു. നാലുദിവസം നീണ്ടു നിന്ന മേള 20 ന് സമാപിച്ചു.

വിജയകൃഷ്ണനാണ്. മേളയിൽ സെക്സി ദൂർഗ, കാബോഡി സ്കേപ്പ്സ്, ടാക്സി തുടങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കാടുപൂക്കുന്ന നേരം സിനിമ പ്രദർശിച്ചതോടെ ടാപ്പം സംവിധായകൻ ഡോ. ബിജു കുമാർ ദാമോദരൻ പ്രേക്ഷകരുമായി സംവദിച്ചു.

ആദ്യ ചലച്ചിത്ര മേളയ്ക്ക് ശേഷമാണ് കുട്ടിക്കാനം കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഒരു ഫിലിം സൊസൈറ്റി രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ചിന്തകൾ ഉയർന്നു വന്നത്. തുടർന്ന് കുട്ടിക്കാനം മെഡിയോസ് ടോക്കീസ് ഫിലിം സൊസൈറ്റി രൂപീകരിക്കുകയും ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ (കേരളം) യുടെ കീഴിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടുണ്ടായ ചലച്ചിത്ര മേളകൾക്കുള്ളല്ലാം ഫിലിം സൊസൈറ്റിയും നേതൃത്വം വഹിച്ചു.

കിഫ് രണ്ടാം പതിപ്പ് - 'കൃത്രിക 2018'
2019 ഫെബ്രുവരി 1, 2 തീയതികളിലായി കിഫിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പായ 'കൃത്രിക 2018' നടത്തപ്പെട്ടു. സെൻസർഷിപ്പ് പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടുന്ന സിനിമകളെ ആസ്പദമാക്കി നടന്ന ഫെസ്റ്റിവലിന് തിരിച്ചെഴുതിയുകാനായി എത്തിയത് പ്രശസ്ത ഗ്രന്ഥകാരനും സിനിമാനിരൂപകനും സംവിധായകനുമായ പി.

കിഫ് മൂന്നാം പതിപ്പ് - 'ചാപ്പ 2019'
കുട്ടിക്കാനം അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്ര മേളയുടെ മൂന്നാം പതിപ്പായ 'ചാപ്പ 2019' നവംബർ 28, 29, 30 തീയതികളിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ജാതി, വർണ്ണ വർഗ വിഭവചനം നേരിടുന്നവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ചിത്രങ്ങളാണ് മേളയിൽ പ്രേദർശിപ്പിച്ചത്. പ്രശസ്ത ഗാനരചയിതാവായ വയലാർ ശരത് ചന്ദ്രൻ വർമ്മയാണ് മേള ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. മേളയിൽ 25 സിനിമകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുമായി 312 സിനിമാ ആസ്വാദകർ മേളയിൽ പങ്കെടുത്തു.

കിഫ് നാലാം പതിപ്പ് - 'തീരം 2021'
2021 നവംബർ 16, 17 തീയതികളിൽ കോവിഡ് പശ്ചാത്തലത്തിൽ, പ്രതിസന്ധികൾക്കു ശേഷം തീരത്തണയുന്ന ജനതയുടെ ചിത്രം വരച്ചിടുന്ന സിനിമകളാണ് കിഫിന്റെ നാലാം പതിപ്പായ 'തീരം 2021' ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്.

മേളയുടെ ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചത് മരിയൻ കോളേജിന്റെ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലും സിനിമ നിരൂപകനായ ഫാ. ഡോ. ഷൈജു കെ. എസ് ആണ്. കോവിഡ് പശ്ചാത്തലത്തിൽ മരിയൻ കോളേജിലെ വിദ്യാർഥികൾക്കു മാത്രമായാണ് ഫെസ്റ്റിവൽ നടത്തപ്പെട്ടത്. മലയാള ചിത്രമായ 'വൈറസ്', ഇംഗ്ലീഷ് ചിത്രങ്ങളായ '1917', 'ദ റെവനന്റ്' എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ 11 ചിത്രങ്ങൾ മേളയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

കിഫ് അഞ്ചാം പതിപ്പ് - 'സീര 2022'
2022 നവംബർ 4,5,6 തീയതികളിലായി നടത്തപ്പെട്ട കിഫിന്റെ അഞ്ചാം പതിപ്പായ 'സീര 2022' പ്രണയത്തിന്റെ വിവിധ ഭാവങ്ങളെ പ്രമേയമാക്കിയ സിനിമകളായിരുന്നു പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. പ്രശസ്ത തിരക്കഥാകൃത്തും സംവിധായകനുമായ ഷാഹി കബീർ മേള ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. മേളയോട് അനുബന്ധിച്ച് ഷാഹി കബീർ മാസ്റ്റർ ക്ലാസ് നയിച്ചു. പ്രദർശിപ്പിച്ച സിനിമകളുടെയും പങ്കാളിത്തത്തിന്റെയും ഗുണനിലവാരത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ

മേള വൻ വിജയമായിരുന്നു. 15 സിനിമകൾ മേളയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര അവാർഡ് കരസ്ഥമാക്കിയ 'ആവാസവ്യൂഹ'മായിരുന്നു മേളയുടെ ഉദ്ഘാടന ചിത്രം. ചലച്ചിത്ര മേളയോടൊപ്പം ഹ്രസ്വചിത്ര മത്സരവും നടത്തപ്പെട്ടു. അർജുൻ പി എസ് സംവിധാനം ചെയ്ത 'ഹുഡൻഇറ്റ്' മികച്ച ചിത്രമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

കിഫ് ആറാം പതിപ്പ് - 'കലിംഗ 2023'
കുട്ടിക്കാനം മരിയൻ കോളേജിലെ മാധ്യമ പഠനവിഭാഗവും കുട്ടിക്കാനം മെഡിയോസ് ടോക്കീസ് ഫിലിം സൊസൈറ്റിയും കേരള സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയുടെയും ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ (കേരളം) യുടെയും സംയുക്ത പങ്കാളിത്തത്തോടുകൂടി നടത്തുന്ന ആറാമത് കുട്ടിക്കാനം രാജ്യാന്തര ചലച്ചിത്രമേള (കിഫ്) നവംബർ 8, 9, 10, 11 തീയതികളിൽ മരിയൻ കോളേജിൽ നടക്കുന്നു. നവംബർ 9 ന് നടക്കുന്ന സമ്മേളനത്തിൽ പ്രശസ്ത സംവിധായകനും അഭിനേ

താവുമായ ജോണി ആൻറണി മേള ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യും. സംസ്ഥാന ജലവിഭവ വകുപ്പു മന്ത്രി റോഷി അഗസ്റ്റിൻ ചടങ്ങിൽ മുഖ്യാതിഥിയായിരിക്കും. പീരുമേട് എം എൽ എ വാഴൂർ സോമൻ, കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രൊഫ. ഡോ. അജിമോൻ ജോർജ്ജ് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ഫാ. ജോസഫ് പൊങ്ങത്താനത്ത് എന്നിവരും കേരള സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയുടെയും ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെയും പ്രതിനിധികളും ചടങ്ങിൽ സംസാരിക്കും. മേളയുടെ ഭാഗമായി സംവിധായകനും തിരക്കഥാകൃത്തുമായ ജിയോ ബേബി, ഡയറക്ടറും ഛായാഗ്രാഹകനുമായ സണ്ണി ജോസഫ് എന്നിവർ നയിക്കുന്ന മാസ്റ്റർ ക്ലാസുകൾ, ഓപ്പൺ ഫോറം, വിവിധ കലാപരിപാടികൾ എന്നിവയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. യുദ്ധങ്ങളുടെ പരിണിത ഫലങ്ങൾ ഇത്തവണത്തെ വിഷയമായതിനാൽ 'കിഫ് - കലിംഗ 2023' എന്നാണ് മേളയ്ക്കു പേരു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മേളയുടെ ഭാഗമായി പതിവായി നടത്തിവരുന്ന ഹ്രസ്വചലച്ചിത്ര മത്സരം ഇത്തവണയും നടത്തപ്പെടുന്നു. മികച്ച ചിത്രത്തിന് 10000 രൂപയും പ്രശസ്തി പത്രവും ഉൾപ്പെടുന്ന പുരസ്കാരം ലഭിക്കും.

കിഫിന്റെ ആറാം പതിപ്പിൽ യുദ്ധങ്ങളുടെ വിവിധ ഭാവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന 17 ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശനത്തിനെത്തുന്നു. മേളയുടെ രക്ഷാധികാരി പ്രൊഫ. എം വിജയകുമാർ, മേളയുടെ ഡയറക്ടർ ഫാ. സോബി തോമസ് കന്നാലിൽ, സ്റ്റാഫ് കോ ഓർഡിനേറ്റർ ആൻസൺ തോമസ്,

സ്റ്റുഡൻറ് കോ ഓർഡിനേറ്റർമാർ ഹരികൃഷ്ണൻ സി ആർ , ലിയോ ജോൺസൻ, ശ്രീദേവി ശ്രീനിവാസൻ അധ്യാപകരായ ഷെറിൻ പി ഷാജി, കാർമൽ മരിയ ജോസ്, ജോബി എൻ ജെ, സബിത നസീർ എന്നിവർ ചലച്ചിത്രമേളയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകുന്നു.

ചെറിയ തുടക്കത്തിൽ നിന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ചലച്ചിത്ര മേളയിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ കിഫിനു കഴിഞ്ഞു എന്നതിൽ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ട്. ഈ ചലച്ചിത്ര മേള ചലച്ചിത്ര പ്രേമികൾക്ക് ഒരു ആസ്വാദന അനുഭവമാകട്ടെയെന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

KIFF KALINGA 2023 - PROGRAMME SCHEDULE

DAY	VENUE 1 - റ്റീവീ MAGIS Mini Auditorium	VENUE 2 - റ്റീവീ Training Room 1	VENUE 3 - ഉറുഗ്വി Studio Marian
2023 NOVEMBER 8	5:30 pm Inaugural Movie – The President 2014 • Drama/Comedy • 1h 59m Director: Mohsen Makhmalbaf	No Screening	No Screening
	8:30 am - Land of Mine 2015 • Drama/War • 1h 30m Director: Martin Pieter Zandvliet	8:30 am - Osama 2003 • Drama/War • 1h 23m Director: Siddiq Barmak	8:30 am - The Cranes Are Flying 1957 • Drama/Melodrama • 1h 37m Director: Mikhail Kalatozov
2023 NOVEMBER 9	10:30 am - Inaugural Function 12:00 pm – Interaction with chief guest – Johnny Antony	No Screening No Screening	No Screening No Screening
	12:45 pm – Lunch 1:45 pm - Master Class – Sunny Joseph - സൂനിയോജിപ്പിതരൂപം 4:00 pm. Tea	No Screening	No Screening
2023	4:15 pm Life Is Beautiful 1997 • Drama/War • 1h 56m Director: Roberto Benigni	4:15 pm - Gloomy Sunday 1999 • Drama/Romance • 1h 52m Director: Rolf Schübel	4:15 pm - Full Metal Jacket 1987 • Drama/War • 1h 56m Director: Stanley Kubrick
	Cultural Night – MUSICAL FUSION NIGHT by DJ Zetris	No Screening	No Screening
2023	Homage 8:30 am – Yavanika - Homage speech 1982 • Thriller/Mystery • 2h 27m Director: K. G. George	8:30 am - The Thin Red Line 1998 • Drama/Indie film • 2h 50m Director: Terrence Malick	8:30 am - Underground 1995 • Drama/War • 2h 50m Director: Emir Kusturica

NOVEMBER 10	11:30 am - Open Forum – Gender Representation in Malayalam Film Industry	No Screening	No Screening
	12:45 pm - Lunch		
	1:45 pm - Master Class – Mahesh Narayanan – Film Making	No Screening	No Screening
	3:45 pm - Tea		
2023 NOVEMBER 10	4:00 pm - Clash 2016 • Drama/Thriller • 1h 37m Directors: Mohamed Diab, Karim El Shenawy	4: 00 pm - Hiroshima, mon Amour 1959 • Drama/Romance • 1h 30m Director: Alain Resnais	4: 00 pm - Ayla: The Daughter of War 2017 • Drama/War • 2h 4m Director: Can Ulkay
	6: 00 pm - Cultural Programme 8:00 pm - Dinner		
2023 NOVEMBER 11	8:30 am - The Pianist 2002 • Drama/War • 2h 30m Director: Roman Polanski	8: 30 am - Pan's Labyrinth 2006 • Drama/Fantasy • 1h 58m Director: Guillermo del Toro	8: 30 am - Downfall 2004 • Drama/War • 2h 36m Director: Oliver Hirschbiegel
	11:00 am - Best three short film competition 12:00 PM – Valedictory Function	10:30 am - Night and Fog 1956 • Documentary/War • 32 mins Director: Alain Resnais	No Screening
		No Screening	No Screening

KIFF 6th kuttikkanam
international film festival

KALINGA
2023

SINCE 2000

For all your computer needs **ALPHA & OMEGA**[®] COMPUTERS PVT. LTD.

Celebrating

Glorious Years

- Laptops, Desktops, Printers, Sales and Support
- CCTV Surveillance Solutions
- Servers, Routers & Firewall Solutions
- Laptop Chip Level Repairing
- Interactive Panel Display
- Finger Print Machine
- UPS & Battery Installation
- Networking Solutions

COMING SOON

**New Branch
at
KOZHIKODE
&
BANGALORE**

www.acpl.co

Microsoft iMac intel CISCO HIKVISION DELL lenovo hp carbis

Canon EPSON Tally NETGEAR SAMSUNG LG ASUS acer CP PLUS enhancing vision Net Protector NP AV Total Internet Security

Quality service is never an accident, it is the result of our conscious effort.

9371022625

PUNE | KOCHI | MYSURU | TRIVANDRUM

എന്നീ കമ്പനികളുടെ സാധനങ്ങൾ ഓർഡർ അനുസരിച്ച് സൈറ്റുകളിൽ എത്തിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടും

POWER ON ELECTRICALS

Build wears Jn., Munnar
Kumily Road Kumily - 685509
Ph : 9447023181, Shop : 9207223181

നാടൻ രുചി നാടൻ രീതിയിൽ

KERALA Restaurant

Murinjapuzha
PH: 9388217870, 7012209622

AGINCOURT
BED. BREAKFAST. BEER

+91 95440 41777

Creavelabs

Get your dreams processed!

*We move to a different work frame, We walk through a different path
Never singing anyone's song, Never copying anyone's tune
That's what sets us apart!*

...

website development

web applications

mobile applications

12 YEARS
OF SERVICE

2000+ PROJECTS
MANAGED

10 COUNTRIES
SERVED

15 GOVERNMENT
PROJECTS

www.creavelabs.com mail@creavelabs.com

INDIA — KUWAIT — BAHRAIN